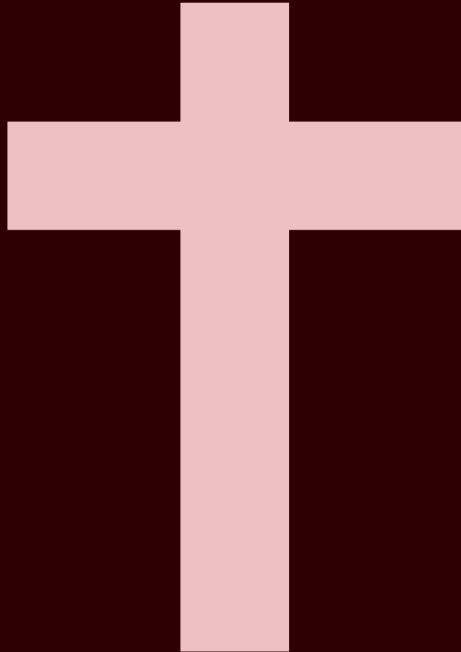

Gilaki John

The Gospel of John in the Gilaki language of Iran

Gilaki John
The Gospel of John in the Gilaki language of Iran

copyright © 2014 gilakmedia.com

Language: Gilaki

For copyright permission questions, please write gilakmedia@gmail.com.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not make any derivative works that change any of the actual words or punctuation of the Scriptures.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents.

For other uses, please contact the respective copyright owners.

2015-01-02

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 26 Aug 2023 from source files dated 9 Oct 2020

6fde42e5-bf03-53a5-9f3f-3663c377e431

Contents

يوحنا	1
-----------------	---

انجیلہ یوحنا پیشگفتار

کلمہ یہ «انجیل» یعنی «خبرہ خوش» و «خبرہ خوش کی خدا پیغامہ، عیسیٰ مسیح اونه ہمہ یہ مردمہ دنیارہ بأورده. و بعداً عیسیٰ شاگردان و پیروان از اونه زندگی و تعلیماتی کی بدہ کیتابانی بینویشتیدی. ا کیتابان اناجیل خواندہ بہ، چونکی ہو خبرہ خوش اعلام کونہ.

یوحنا یہودی و ایتا از ہمراہانہ عیسیٰ مسیح ہو. اونه پترہ نام زیدی و اونه برآرہ نام یعقوب ہو. یوحنا پیش از اونکی جزو ہمراہانہ عیسیٰ بہ، ماہیگیر و پطرس امرہ دوست و ہمکار ہو. یوحنا خو انجیلہ میان از خودش نامی نبرہ بلکی خورہ «شاگردی کی عیسیٰ اونه دوست داشتی» یا «شاگردہ دیگر» معرفی کونہ.

نسخہ یہ اصل یہ ا کیتاب بہ زبان یونانی بینویشتہ بوبوستہ و تا امروز انجیلہ یوحنا، بہ بیشتر از ۱۵۰۰ زبانہ جورواجور ترجمہ بوبوستہ. تا تمامہ مردمہ دنیا بتانید ا کیتابہ بہ خوشانہ زبان بخوانید و بفہمید. مدارک و اسنادہ تاریخی نشان دہہ کی انجیلہ یوحنا پیش از قرنہ چہارمہ میلادی بہ زبانہ فارسی ترجمہ بوبوستہ کی متأسفانہ امروزہ بہ او نیویشتہ دس رسی نأریبی ولی دوبارہ ہو انجیل بہ زبانہ فارسی ترجمہ بوبوستہ. و امروز امان ا افتخارہ دأریبی کی ہو انجیلہ بہ گیلکی، در دس رس شومان قرار بدیم. یوحنا خو ہدفہ از نیویشتنہ ا انجیل در بابہ ۲۰ آیہ ۳۱ بیان بوکودہ. اون گہ: «ولی اَنقَدَر بینویشتہ بوبوستہ تا ایمان بأورید کی عیسیٰ ہو مسیح، و خدا پسره، و بہ توسطہ ا ایمان صاحبہ زندگی بہ ابدی ببید.»

انجیلہ یوحنا دورون، عیسیٰ مسیح بہ عنوانہ کلمہ الہی و ابدی کی دنیا بہ توسطہ اون ساختہ بوبوستہ معرفی بوبو. و دینیمی کی در سرتاسرہ دورانی کی عیسیٰ مسیح ا دنیایہ خاکی دورون اِسہ بو بر علیہ ا باور مخالفت و تضاد نہہ ہو. و ا تضاد و مخالفت باعثہ کوشتہ بوستن مسیح صلیبہ رو بوبوستہ. پس با اونه مرگ و قیام بو کی خو مأموریتہ بہ انجام و کمال برسآنہ. و با انجامہ ا مأموریت خودشہ و خدایہ بشناسآنہ. ا انجیلہ دورون زندگی بہ عیسیٰ، مسیحہ موعود، بہ صورتہ ایتا مجموعہ از نیشأنیان و معجزاتہ کی اتفاق دکفتہ و بہ صورتہ سمبلیک بہ تصویر بکشہ بوبوستہ. چیزی کی قابلہ توجہ یہ و انجیلہ یوحنا بہ مشخصہ کونہ بہ کار بردنہ سمبلیک از اشیا و اسامی در زندگی بہ روزمرہ یہ. از ا طریق بہ حقیقت و واقعیتانہ روحانی اشارہ بہ. نیشأنیان مثلہ: آب، نان، نور، چوپان و برہ، تاک و اونه میوہ.

تقسیمبندی یہ کلی

- ۱- الوہیت و شخصیتہ عیسیٰ مسیح: ۱۱-۱۸ *
- ۲- یحیی تمیددہندہ و اولین شاگردانہ عیسیٰ مسیح. ۱۹:۱-۵۱
- ۳- معجزات و تعلیماتہ عیسیٰ مسیح. بابہ ۲-۱۲
- ۴- عیسیٰ مسیح خو شاگردانہ امرہ خدا حافظی کونہ و اوشأنہ تشویق کونہ و اوشأنہ رہ دعا کونہ. بابہ ۱۳-۱۷
- ۵- دستگیری یہ عیسیٰ مسیح، محاکمہ، مصلوب و مردن و دفن بوستن. بابہ ۱۸ و ۱۹
- ۶- زندہ بوستن و قیامہ عیسیٰ مسیح. بابہ ۲۰
- ۷- ایبار دیگر عیسیٰ مسیح خورہ خودشہ بہ خو شاگردان ظاہرہ کونہ. بابہ ۲۱

نکاتی دربارہ یہ آمی روش برای نیویشتن بہ گیلکی
گیلکی میان صدایان تفاوتہ بیشتری نسبت بہ زبانہ فارسی دارہ. و ا موضوع باعثہ مشکل در نیویشتن بہ گیلکی بہ. آمی ہدف و مقصود برای نیویشتن آنہ کی بہ شکلی بینویشتہ بہہ کی اونه خواندن آسان و روان بہہ. روشی کی ا کیتابہ میان بہ کار برده بوبوستہ،

* : خواندہ یہ عزیز، وختی شومان شماریان بہ ا شکل دینیدی (۱-۱۸) بہ معنی یہ انجیلہ یوحنا بابہ ۱۰ از آیہ یہ ۱ تا آیہ یہ ۱۸ خواندہ بہ.

مثله نیویشتن به زبان فارسی‌یه ولی تلفظه مناسب کلمه‌یه به عهده شومان خواننده‌یان عزیز نیه‌می. دوتاَ تغیره اساسی اَ کیتابه میان وجود دأره کی اوشانه به اَ خاطر کی شمره در موقعه خواندن کمک کونه به عرضه شومان رسائی. اول، الف) (اَ صداداره بلند در کلماته زبانه فارسی به گیلکی به صورته الف) (اَ صداداره کوتاه تلفظ به. اَمان اَ صداده از نیشانه‌یه الف و همزه) (اَ استفاده بوکودیمی. مثله: «میان» در فارسی‌یه به گیلکی به صورته: «میان» بینویشتیمی. دوم، کلماتی کی در آخره اون پسوند اضافه دأره، اَمان اَ پسونده در گیلکی با ه) (و یا) (یه) بینویشتیمی. مثله: «آب روان» در زبانه فارسی‌یه در گیلکی به صورته: «آبه روان» بینویشتیمی و «صدای بلند» در زبانه فارسی‌یه در گیلکی به صورته «صدایه بلند» بینویشتیمی. ای آرزوئه کی خواننده اَ کیتاب شمره باعثه برکت بیه. آمین.

کلمه انسان بو بوسته

۱ از اول کلمه بو و کلمه خدا آمره بو و کلمه، خدا بو. ۲ اون از اول خدا آمره بو. ۳ همه چی توسطه اون به وجود بمو، و از هر اونچی کی به وجود بمو، هیچ چی بدونه اون به وجود نمو. ۴ در اون حیات بو و او حیات، نوره آدمیان بو. ۵ اَ نور در تاریکی تابه و تاریکی نتانه اونه از بین بیره. ۶ مردی بمو کی خدا اونه اوسه کوده بو. اونه نام یحیی بو. ۷ اون شهادت دئهره بمو بو، شهادته بر او نور، تا همه توسطه اون ایمان بأورید. ۸ یحیی خودش او نور نبو، بلکه بمو بو تا بر او نور شهادت بده. ۹ اون نوره حقیقی کی هر آدمی به منوره کونه، حقیقتاً به جهان آمون دبو. ۱۰ اون دنیا میان اِسه بو و دنیا به واسطه‌یه اون به وجود بمو، اما دنیا اونه نشناخته. ۱۱ به خوِملک سر بمو، ولی اونه قوم، اونه قبول نوکودیدی. ۱۲ اما به تمامه کسان کی اونه قبول بوکودیدی، اَ حق فده کی خدا زاکان ببید، یعنی هر کسی کی به اونه نام ایمان بأوره. ۱۳ نه کسان کی از انسان به دنیا بمو پیدی و نه از نفسه خواهشیدی و نه از ایتاَ مردِ خواسته به دنیا بمو پیدی، بلکه تولدی از خدایه. ۱۴ و کلمه، انسانه خاکی بو بوسته و اَ میاَن ساکن بو بوسته و اَمان اونه جلاله پیده‌یم،* جلالی کی شایسته‌یه اویگانه پُری اِسه کی از طرفه پُتر بمو، پُر از فیض و راستی. ۱۵ یحیی بر اون شهادت دئی و با صدایه بلند گفتی کی: «آن او کسی اِسه کی درباریه اون بوگفتم: (اون کی بعد از من آیه بر من برتری پیدا بوکوده، چونکی قبل از من وجود داشتی)». ۱۶ از اونه پُری اَمان همه بهره‌مند بو بوستیم، فیض، فیضه سر. ۱۷ چونکی شریعت توسطه موسی بمو، اما فیض و راستی به واسطه‌یه عیسی مسیح بمو. ۱۸ هیچکی هرگز خدایه نیده. اما اویگانه، کی پُره ورجه اِسه و در خودشه ذاتم خدایه، اون، اونه بشناسانه.

یحیی شهادت

۱۹ آنه یحیی شهادت او وختی کی یهودیان، کاهنان و لایوانه از اورشلیم اونه پهلو اوسه کودیدی تا از اون وورسید کی: «تو کی ایسی؟» ۲۰ یحیی اعتراف بوکوده، انکار نوکوده، بلکه اصرار داشتی کی: «من مسیح نی‌م.» ۲۱ و وورسیدیدی: «پس چی؟ تو الیاسی؟» جواب بده: «نی‌م.» و وورسیدیدی: «تو او پیامبری؟» جواب بده: «نه!» ۲۲ او وخت اونه بوگفتیدی: «پس کی ایسی؟ بوگو چی جوابی او کسان ره کی آمره اوسه کودیدی، بیریم؟ درباریه خودت چی گی؟»

۲۳ یحیی طبقِ اونچی کی اِشعایه نبی بیان بوکوده بو، بوگفته

«من او صدایه ندا کونده در بیابانم کی گه:

خداونده رایه همواره کونید!»*

۲۴ تعدادی از اوشانی کی روانه بوسته پید و از فریسیان پید، ۲۵ اونه وورسه پیدی: «اگر تونه مسیحی، نه الیاسی و نه او پیامبر، پس چره تعمید دیهی؟» ۲۶ یحیی در جواب بوگفته: «من آبه امره تعمید دهم، اما شیمی میآن کسی ایسه کی شومان اونه نشناسیدی.

۲۷ اونی کی بعد از من آیه، من لایقه واکودن اونه کفشه بندم نییم.»

۲۸ آشان همه در بیت عنیا واقع در او طرفه اردن رودخانه رخ بده، جایی کی یحیی تعمید دیی.

خدا بره

۲۹ فردایه او روز، یحیی چون عیسایه بیده کی اونه طرف آمون دره، بوگفته: «آنه برهیه خدا کی گگاهه از دنیا اوسنه! ۳۰ آن، اونی ایسه کی من درباریه اون بوگفتم؛ بعد از من مردی آیه کی بر من برتری داشتی، چونکی قبل از من وجود داشتی.» ۳۱ من خودمم اونه نشناختیم، اما هنه وستی بموم کی آبه امره تعمید بدم تا اون، اسرائیلره ظاهره به.» ۳۲ پس یحیی شهادت بده و بوگفته: «روحه پیدم کی کبوتره مانستن از آسمان فرود بمو و بر اون قرار بیگفته. ۳۳ من خودمم اونه نشناختیم، اما اونی کی مره اوسه کوده تا آبه امره تعمید بدم، مره بوگفته کی: هر وخت بیدهی کی روح بر کسی فرود بمو و بر اون قرار بیگفته، بدان اون، اونی ایسه کی روح القدسه امره تعمید دهه.» ۳۴ و من پیدم و شهادت دهم کی آن خدا پسره!»

عیسی اولین شاگردان

۳۵ فردایه او روز، ایبار دیگر یحیی خو دوتا شاگردانه امره ایسه بو. ۳۶ اون عیسایه کی راه شوئون دوبو، نیگاه بوکوده و بوگفته: «آنه، خدا بره!» ۳۷ وختی اونه دوتا شاگرد، آنه حرفه بیشنوستیدی، از عیسی دونبالسر راه دکفتیدی. ۳۸ عیسی خورویه واکردانه و بیده کی از اونه دونبالسر آمون دریدی. اوشانه بوگفته: «چی خواپیدی؟» بوگفتیدی: «ای اوستاد، تی خانه کویه ایسه؟»

۳۹ جواب بده: «بایید و بیدینید!» پس بوشو پیدی و بیده پیدی کی کویه خانه دأره و او روز اونه امره سر بوکودید. او لحظه ساعته چهاره بعد از ظهر بو.

۴۰ ایتا از او دو نفر کی یحیی حرفانه بیشنوسته بو و عیسی دونبالسر بوشو، آندریاس، شمعون پطرس برار بو. ۴۱ اون اول خو برار شمعون پیدا بوکوده و اونه بوگفته: «آمان مسیحه» کی اونه معنی (مسح بو بوسته یه) (پیدا بوکودیم.) ۴۲ و اونه عیسی ورجه بیرده. عیسی اونه نیگاه بوکوده و بوگفته: «تو شمعون پطرس، یوحنا پسر ی. اما (کیفا) دوخواده بی» کی اونه معنی صخره یه.

عیسی فیلیپس و نتائیل به خو شاگردی دعوت کونه

۴۳ روز بعد عیسی خواستی کی به ولایته جلیل بشه. فیلیپسه پیدا بوکوده و اونه بوگفته: «می دونبال بیأ!» ۴۴ فیلیپس اهله بیت صیدا بو، آندریاس و پطرس همشهری. ۴۵ اون نتائیل پیدا بوکوده و بوگفته: «اون کسی کی موسی در تورات درباریه اون بوگفته و پیامبر ائم بینویشتیدی، پیدا بوکودیم! اون عیسی، یوسفه پسر از شهر ناصره یه!»

۴۶ نتائیل اونه بوگفته: «مگر به، کی از ناصره چیزه خوبی بیرون بایه؟»

فیلیپس جواب بده: «بیأ و بیدین.»

۴۷ وختی عیسی بیده کی نتائیل اونه طرف آمون دره، درباریه اون بوگفته: «حقیقتاً کی آنه او مرد اسرائیلی کی در اون هیچ مکر و حیلہ بی پیدا نییه!»

۴۸ نتائیل اونه بوگفته: «مره از کویه شناسی؟»

عیسی جواب بده: «قبل از اونکی فیلیپس تره دوخواه، وختی کی درخته انجیره زیر ایسه بی، تره پیدم.»

* ۱:۲۳ تورات، کیتابه ایشعیا، باب ۴۰، آیه ۳.

۴۹ تَنائیل جواب بده: «اوستاد تو خدا پسری! تو اسرائیل پادشاهی!»

۵۰ عیسی در جواب بوگفته: «آیا بخاطرِه آنکی بوگفتم تره درخته انجیره زیر بیدم، ایمان بأوردی؟ از آن به بعد چیزانه بزرگتری دینی.» ۵۱ بعداً بوگفته: «آمین، آمین * شمره گم کی آسمان بازه به و خدا فرشته یانه در حالی کی بر انسانه پسر بیزیر آیدی و به آسمان شیدی، دینیدی.»

۲

معجزه یی عروسی میان

۱ سومین روز قانایه جلیل میان عروسی بو و عیسی مارم اویره ایسه بو. ۲ عیسی و اونه شاگردانم به عروسی دعوت بوبوسته بید. ۳ وختی کی شراب تمامه بوسته، عیسی مار، عیسایه بوگفته: «آشان د شراب نأریدی.» ۴ عیسی اونه بوگفته: «بانو، مره چی به ا کاران؟ می وخت هنوز فترسه.» ۵ اونه مار پیشخدمتانه بوگفته: «هر چی شمره گه، بوکونید.» ۶ اویره شیش تا خمریه سنگی نه بو کی برای رسمه تطهیره یهودیان * به کار آمویی و هر کدام ظرفیته دو یا سه تا پیمانه * داشتی. ۷ عیسی خدمتکارانه بوگفته: «آ خمریانه از آب پُره کونید.» پس اوشانه لبالب پُره کودیدی. ۸ بعداً اوشانه بوگفته: «الآن ایچه از اون اوسنید و صاحبه مجلسه ره بیرید.» اوشانم هوطو بوکودیدی. ۹ صاحبه مجلس نأستی کی اونه از کویه بأوردیدی، ولی خدمتکارانی کی اونه اوسده بید، دانستیدی. اون وخت آبی کی شراب بوبوسته بو بیچیشته، داماده دوخواده ۱۰ و اونه بوگفته: «همه اول شرابه نابه آوریدی و پذیرایی کونیدی و وختی مهمانان مسته بیدی، بعداً شرابه ارزاتره آوریدی، اما تو شرابه نابه تا ا لحظه بدأشتی!» ۱۱ اطوی عیسی خو اولین معجزه یه قانایه جلیل میان انجام بده و خو جلاله نیشان بده و اونه شاگردان به اون ایمان بأوردیدی. ۱۲ بعد از اون، خو مار و خو براران و شاگردانه آمره به کفرناحوم بوشو و چند روزی به در اویره پیسه بیدی.

عیسی معبده میان

۱۳ چونکی یهودیانه عیده پسح نزدیک بو، عیسی به اورشلیم بوشو. ۱۴ معبده صحن میانی بیده کی تعدادی به فروخته گاو و گوسفند و کبوتر مشغولیدی و صرافانم به کاسی نیشته بید. ۱۵ پس، از طناب شلاق چا کوده اوشانه باهمیه گاوآن و گوسفندان از معبد بیرونه کوده و صرافانه سکه یانه، زمینه رو فوکوده و اوشانه میزانه واگردانه ۱۶ و کبوتر فروشانه بوگفته: «آشانه از آیه بیرون بیرید و می پُره خانیه به محل کاسی تبدیل نوکونید!» ۱۷ اون وخت اونه شاگردان به یاد بأوردیدی کی بینویشته بوبوسته بو: «غیرتی کی تی خانه وستی دارم، مره سوزنه.» *

۱۸ پس یهودیان بخاطرِه ا کاران اونه بوگفتیدی: «چی معجزه یی آمره نیشان دیهی کی بدانیم تو اجازه یه ا کارانه داری؟»

۱۹ عیسی در جوابه اوشان بوگفته: «شومان ا معبده خرابه کونید من سه روز اونه دوباره چا کونم.»

۲۰ یهودیان اونه بوگفتیدی: «ا معبده ساختن چهل و شیش سال طول بکشه، و الآن تو خوایی سه روز اونه چا کونی؟» ۲۱ ولی معبدی کی عیسی از اون حرف زهی، خودش بدن بو. ۲۲ پس وختی کی از مُرده یان ویریشه، اونه شاگردان ا گفته یه به یاد بأوردیدی و به کیتابه مقدس و اونه حرفان ایمان بأوردیدی.

* ۱:۵۱ اصطلاحه آمین، یهودیان وختی کی کلامی به ایشنوستیدی به زبان آوریدی و اونه معنی آنه کی «هَطوبیه» یا به «حقیقت هَطو ایسه»، بعداً مسیحیان آمین در آخره دعا یا بعد از ایشنوسته کلامه خدا به کار بردیدی ولی عیسی با به کار بردنه اون در اوله بعضی از خو گفته یان به درستی و صحت خو کلام تأکید کودی. * ۲:۶ یهود مذهبه میان، یهودیان از آب بدن و وسایله پاکه وستی استفاده کودیدی. * ۲:۶ هر پیمانه ۷۵-۱۱۵ لیتر جا داشتی. * ۲:۱۷ تورات، کیتابه مزمو، باب ۶۹، آیه ۹.

۲۳ وختی کی عیسی عیده پسخره اورشليمه میان ایسه بو، خیلی یان بخاطره معجزاتی کی انجام بده بو، به اونه نام ایمان باوردیدی.
۲۴ اما عیسی به اوشانه ایمان اعتماد ناشتی، چونکی همه یه شناختی ۲۵ و لازم نوبو کسی درباریه انسان چیزی اونه بگه، چونکی خودش دانستی کی انسانه دورونی چی نه!

۳

عیسی نيقوديموس امره ملاقات بوکوده

۱ مردی بو از فرقه یه فریسی، نيقوديموس نام، از حاکمانه يهود. ۲ اون ایتا شب عیسی ورجه بمو و اونه بوگفته: «اوستاد! دأنیی کی تو معلی ایسی کی از خدا طرف بموی، چونکی هیچکی نتانه معجزاتی به کی تو انجام دیی، انجام بده، بجز اونکی خدا اونه امره بیه.»

۳ عیسی در جواب بوگفته: «آمین، آمین، تره گم تا کسی از نو به دنیا نایه، نتانه خدا پادشاهی به بیدینه.»

۴ نيقوديموس اونه بوگفته: «کسی کی پیره، چوطو تانه دوباره به دنیا بایه؟ آیا تانه به خوماره شکم و اگرده و دوباره به دنیا بایه؟»
۵ عیسی جواب بده: «آمین، آمین تره گم تا کسی از آب و روح به دنیا نایه، نتانه وارده خدا پادشاهی بیه. ۶ اونچی کی از انسان به دنیا بایه، جسمانی به و اونچی کی از روح به دنیا بایه، روحانی به. ۷ تعجب نوکون کی بوگفتم باید از نو به دنیا باید! ۸ باد هر جای کی بخوایه، حرکت کونه و اونه صدایه ایشونی، اما نانی کی از کویه آیه و به کویه شه. هوطویه هر کسی کی از روح به دنیا بایه.»

۹ نيقوديموس از اون وورسه: «آ چیز چوطو ممکنه؟»

۱۰ عیسی جواب بده: «تو اسرائیله معلی و آ چیزانه متوجه نیی؟ ۱۱ آمین، آمین، تره گم امان از اونچی کی دأنیم، حرف زیم و اونچی کی بیدهیم، شهادت دییم، اما شومان می شهادته قبول نوکونیدی. ۱۲ وختی شیمی امره درباریه اموره زمینی حرف بزم، باور نوکودیدی، چوطو باور کونیدی اگر شیمی امره از اموره آسمانی بگم؟ ۱۳ هیچکس به آسمان بوجور نوشو، مگراونی کی از آسمان بیزیر بمو، یعنی انسانه پسر. ۱۴ هوطوی کی موسی بیابانه میان ماره مجسمه یه بلنده کوده تا مردم بیدیند و از مرگ نجات پیدا بوکونید، هوطوی هم انسانه پسر باید بلنده کوده بیه تا مردم بیدیند و نجات پیدا بوکونید. ۱۵ تا هر کسی کی به اون ایمان باوره، زندگی به ابدی بدآره.»

۱۶ «چونکی خدا دنیایه اونقدر محبت بوکوده کی خویگانه پسره فده، تا هرکی به اون ایمان باوره هلاکه نه، بلکه زندگی به ابدی بدآره. ۱۷ چونکی خدا خو پسره اوسه نوکوده تا مرده دنیایه محکوم بوکونه، بلکه اوسه کوده تا توسطه اون نجات پیدا بوکونید.

۱۸ «هرکی به اون ایمان دآره، محکوم نییه، اما هرکی به اون ایمان نآره، از هه الانم محکوم بو بوسته، چونکی به خدا یگانه پسره نام ایمان ناورده. ۱۹ و محکومیت در آنه کی نور به جهان بمو، اما مردم تاریکی به بیشتر از نور دوست داشتیدی، چونکی آشانه کاران بد ایسه. ۲۰ چونکی هر کسی بدی کونه، از نور نفرت دآره و نوره طرف نایه، مبدا اونه کاران آشکاره به و رسوا بیه. ۲۱ اما اونی کی در راستی زندگی کونه، نوره طرف آیه تا آشکاره به، کی خو کارانه به یاری به خدا انجام بده.»

یحیی خو آخرین شهادته درباریه عیسی دهه

۲۲ بعد از اون، عیسی خو شاگردانه امره به دهاته اطرافه یهودیه بوشو، اون چند روزی او یه پیسه و مرده تعمید بده. ۲۳ یحیایم عینون میان، نزدیکه سالم، تعمید دیی، چونکی در او یه آب زیاد بو و مردم آمویدی و تعمید گیتیدی. ۲۴ اون وختی بو کی یحیی هنوز به زندان دنکفته بو. ۲۵ ایدفعه بین یحیی شاگردان و ایتا یهودی، رسمه تطهیره وستی بحثی به وجود بمو. ۲۶ پس یحیی ورجه بمویدی و اونه بوگفتیدی: «اوستاد، اونی کی تی امره او طرفه رود اُردن ایسه بو و تو درباریه اون شهادت دیی، الان خودش تعمید دهه و همه اونه ورجه شیدی.»

۲۷ یحییٰ در جواب بوگفته: «هیچکی نتانہ چیزی به دست باورہ مگر اونکی از آسمان به اون عطا بہہ. ۲۸ شومان خودتان شاہدید کی من بوگفتم کی من مسیح نی‌م، بلکی پیشاپیشہ اون روانہ بوبوسم. ۲۹ عروس دامادہ شینہ، اما دامادہ رفیق کی نگار ایسہ به اون گوش کونہ، و از ایشونستہ دامادہ صدا، شادی یہ زیادی کونہ. می شادی‌م اٹوئی تکمیلہ بوسہ. ۳۰ اون باید جلال پیدا بوکونہ و من باید کوچیکہ بم.»

۳۱ «اون کی از آسمان آیہ، از ہمہ بالاترہ، اما اون کی از زمین ایسہ، زمینییہ و از چیزانہ زمینی حرف زنہ. اون کی از آسمان آیہ، از ہمہ بالاترہ. ۳۲ اون از اونچی کی بیدہ و یشونستہ شہادت دہہ، اما ہیچکی اونہ شہادتہ قبول نوکونہ. ۳۳ کسی کی اونہ شہادتہ قبول بوکونہ، بر راستی یہ خدا مہر تأیید بزہ. ۳۴ چون اونییہ کی خدا اوسہ کودہ، خدا کلامہ بیان کونہ، چون خدا خو روحہ به یک میزان عطا نوکونہ. ۳۵ پتر پسرہ محبت کونہ و ہمہ چیزہ به اون بیسپردہ. ۳۶ اون کی به پسر ایمان دارہ زندگی یہ ابدی دارہ، اما اون کی از پسر اطاعت نوکونہ، زندگی یہ ابدی نہ نیدینہ، بلکی زیر غضبہ خدا مانہ.»

۴

عیسی و زنہ سامری

۱ وختی عیسی بفہمستہ کی فریسیان یشونستیدی کی اون بیشتر از یحییٰ شاگردان بساختہ و اوشانہ تعمید دہہ، ۲ گرچی عیسی شاگردان تعمید دیدی، نہ خودش، ۳ یہودیہ یہ ترکہ کودہ و ایبار دیگر بہ طرفہ جلیل بوشو. ۴ و بایستی از سامرہ ردہ بوسہ بی. ۵ پس بہ ایثا شہر از سامرہ کی اونہ نام سوخار بو، فرسہ؛ نزدیکہ او تیکہ زمینی کی یعقوب خو پسر یوسفہ فدہ بو. ۶ یعقوبہ چاہ او یہ نہہ بو و عیسی کی از سفر خستہ بوسہ بو، چاہہ نگار بینیشتہ. حدوداً ساعت دوازده ظہر بو. ۷ در آ وخت زنی از مردمانہ سامرہ آب فکشنہ وستی بمو. عیسی اونہ بوگفته: «ایپچہ آب مرہ فدن.» ۸ او وخت اونہ شاگردان بوشو بید شہر، غذا تہیہ بوکونید. ۹ زن اونہ بوگفته: «چوطو تو کی یہودی ایسی، از من کی ایثا زنہ سامری‌م، آب خوائی؟» چونکی یہودیان سامریانہ امرہ ہیچ معاشرتی ناشتیدی.

۱۰ عیسی در جواب بوگفته: «اگر بخششہ خدایہ بدانستی بی و دانستی کی چہ کسی از تو آب خوائہ، تو خودت از اون خواستی ترہ آہ روانی کی حیات بخشہ، عطا بوکونہ.» ۱۱ زن اونہ بوگفته: «ای سرور، سطل ناری و چایم خیلی گودہ، پس آہ روان از کویہ آوری؟ ۱۲ آیا تو از امی پتر یعقوبم پیلہ تری کی آچاہ امرہ فدہ و خودش و اونہ پسران و اونہ گاو و گوسفندان از او چاہ آب خوردیدی؟» ۱۳ عیسی بوگفته: «ہر کسی از آ آب بوخورہ، بازم تشنہ بہ. ۱۴ اما ہر کی از او آبی کی من اونہ قدم بوخورہ، ہرگز تشنہ نیبہ. چونکی آبی کی من اونہ قدم، در اون چشمہ یہ آبی بہ، کی تا زندگی یہ ابدی جوشانہ!» ۱۵ زن بوگفته: «ای سرور، از آ آب مرہ فدن تا د تشنہ نم و آب فکشنہ رہ آیہ نایم.»

۱۶ عیسی بوگفته: «بوشو تی مرد دوخوان و واگرد.»

۱۷ زن جواب بدہ: «مرد نارم.»

عیسی بوگفته: «راست گی کی مرد ناری. ۱۸ چونکی پنج تا مرد داشتی و اونم کی الان داری تی مرد نی یہ. اونچی کی بوگفتی درستہ!»

۱۹ زن بوگفته: «ای سرور، دینم کی تو ایثا نبی ایسی! ۲۰ امی پتران آ کویہ رو عبادت کودیدی، اما شومان یہودیان، گیدی جایی کی باید در او یہ عبادت بوکونید، اورشلیمہ.»

۲۱ عیسی بوگفته: «ای زن، باور بوکون زمانی فرسہ کی پترہ نہ آ کویہ رو عبادت کونیدی، نہ اورشلیمہ میان. ۲۲ شومان اونچی یہ کی شناسیدی عبادت کونیدی، اما امان اونچی یہ کی شناسیم عبادت کونیم، چونکی نجات بہ وسیلہ یہ قومہ یہود فراہم

۲۳. اما زمانی آیه و الاثم از زمان فرسه کی عبادت کوننده یانه حقیقی، پتره در روح و راستی عبادت کونیدی، چونکی پتر به دونباله آجور عبادت کوننده یان ایسه. ۲۴ خدا روحه و اونه عبادت کوننده یان باید اونه در روح و راستی عبادت بوکونید.»

۲۵ زن بوگفته: «دائیم کی مسیح (مسیح بوبوسته) (آیه. وختی اون بایه، همه چیزه امره خبر دهه.»

۲۶ عیسی اونه بوگفته: «من کی تی امره حرف زئن درم، هونم.»

۲۷ او لحظه عیسی شاگردان از راه فرسه پیدی و از آنکی اون ایئا زنه امره حرف زئن دوبو، تعجب بوکودیدی. اما هیچکی ونورسه کی: «چی خوایی؟» یا «چره او زنه امره حرف زنی؟» ۲۸ اون وخت زن خو کوزه به جا بنه و به شهر بوشو و مردمه بوگفته: ۲۹ «بایید مردی به پیدینید کی هر چی کی تا الآن بوکوده بوم، مره بوگفته. آیا امکان ناره کی اون مسیح به؟» ۳۰ پس اوشان از شهر بیرون بمویدیدی و عیسی ورجه بوشویدیدی.

۳۱ میا، شاگردان از اون خواهش بوکودیدی و بوگفتیدی: «اوستاد چیزی بوخور!»

۳۲ اما عیسی اوشانه بوگفته: «من خوراک، خوردنره دارم کی شومان از اون چیزی نائیدی.»

۳۳ شاگردان همدیگره بوگفتیدی: «مگر کسی اونه ره خوراکي باورده؟»

۳۴ عیسی اوشانه بوگفته: «می خوراک انه کی اراده به او کسی به کی مره اوسه کوده بجا باورم و اونه کاره به کمال برسائم. ۳۵ آیا آ حرفه نیشونستیدی کی: (چهار ماه بیشتر به وخته درونمانسته؟) اما من شمره گم، شیمی چشمانه و اکونید و پیدینید کی الآن مزرعه یان آماده به درویه. ۳۶ الآن دروگر خو مزده فیگیره و حاصلی برای زندگی به ابدی به دست آورده، تا اونی کی بکاشته و اونی کی درو بوکوده، با هم شاد ببید. ۳۷ در آیه آ گفته درسته کی: (اینفر کاره، و اینفر دیگر درو کونه. ۳۸ من شمره اوسه کودم تا محصولی به درو بوکونید کی شیمی دسترنج نی به. دیگران سخت کار بوکودیدی و شومان اوشانه دسترنج برداشت کونیدی.»

۳۹ پس به دونباله شهادته او زنی کی بوگفته بو: «هرچی کی تا الآن بوکوده بوم، مره بوگفته،» خیلی از سامریان ساکنه او شهر به عیسی ایمان باوردیدی. ۴۰ وختی کی او سامریان عیسی ورجه بمویدیدی، از عیسی بخواستیدی کی اوشانه ورجه پیسه. پس دو روز او به پیسه. ۴۱ و خیلی یاتم بخاطره ایشونسته اونه حرفان ایمان باوردیدی. ۴۲ اوشان او زنه بوگفتیدی: «تنها د بخاطره تی حرفان ایمان ناوریم، چونکی امان خودمان اونه حرفانه بيشنوستیم و دائیم کی حقیقتاً مرد نجات دهنده به دنیاه.»

عیسی جلیل میان

۴۳ بعد از دو روز، عیسی از او به به جلیل بوشو. ۴۴ (قبلاً خودش بوگفته بو کی: «نبی در خودش محل احترام ناره.») ۴۵ وختی به جلیل فرسه، جلیلان اونه به گرمی قبول بوکودیدی، چونکی اوشان بخاطره عید به اورشلیم بوشو بید و اونچی به کی عیسی او به انجام بده بو، بیده بید.

شفایه ایئا درباری پسر

۴۶ بعد از اون، عیسی دوباره به قانایه جلیل بوشو، او به کی آبه تبدیل به شراب بوکوده بو. در او به ایئا از افسران ایسه بو کی پسری مریض کفرناحوم میان داشتی. ۴۷ وختی بيشنوسته کی عیسی از یهودیه به جلیل بمو، به اونه دئن بوشو و منت بوکوده کی بایه اونه پسره کی در حال مرگ بو، شفا بده.

۴۸ عیسی اونه بوگفته: «تا معجزات و چیزانه عجیب نیدینید، ایمان ناویریدی!»

۴۹ او مرد بوگفته: «ای سرور قبل از اونکی می زای بییره، بیئا.»

۵۰ عیسی اونه بوگفته: «بوشو، تی پسر زنده مانه.» او مرد عیسی کلامه قبول بوکوده و به راه دکفته.

۵۱ هنوز راه میان ایسه بو کی اونه خدمتکاران بمویدیدی و بوگفتیدی: «تی پسر زنده و سالمه.» ۵۲ از اوشان وورسه: «چی ساعتی اون شفا پیدا بوکوده؟» بوگفتیدی: «دیروز ساعت یک بعد از ظهر تب، اونه وله کوده.» ۵۳ او وخت پتر بفهمسته کی آن هو

ساعتی بو کی عیسی اونه بوگفته بو: «تی پسر زنده مانه.» پس خودش واونه تمامه خانواده ایمان باوردیدی. ۵۴ آن دومین معجزه‌ی بو کی عیسی وختی کی از یهودیه به جلیل بوو، انجام بده.

۵

شفایه مردِ علیل

۱ بعد از مدتی عیسی بخاطره ایتا از یهودیانه عید به اورشلیم بوشو. ۲ اورشلیمه میان، «دروازه گوسفنده» کنار حوضی نه کی به زبانه عبرانیان * «بیت حسدا» گیدی و پنج تا ایوانه سر بسته دأره. ۳ در اویه خیلی از علیان، مثله کوران، شلان و افلیجان خوفیدی، [و منتظره حرکت آب پیدی. ۴ چونکی هرچند وخت ایبار ایتا فرشته‌یه خداوند آموی کی آبه حوضه به حرکت باوره. اولین نفری کی بعد از به حرکت آمونه آب وارده اون بوسی، از هر مرضی کی داشتی، شفا پیدا کودی.] ۵ میانی مردی ایسه بو کی سی و هشت سال زمینگیر بو. ۶ وختی عیسی بیده اون اویه خوفته، بفهمسته کی خیلی وخته به آ حال دوچاره. از اون وورسه: «آیا خوایی کی تی سلامتی به دست باوری؟» ۷ مردِ علیل بوگفته: «ای سرور، کسی به نأرم کی وختی آب به حرکت آیه، مره حوضه میان توده. تا ایم خودمه به اویه فرسانم، کسه دیگری پیشتر از من آبه میان دکفه.»

۸ عیسی اونه بوگفته: «ویریز، تی جایه جمع کون و راه بوشو.»

۹ او مرد در هو لحظه خو سلامتی به دست باورده و خو جایه جمع کوده و شروع بوکوده به راه شوئون. اوروز، شبات * بو. ۱۰ پس حاکمانه یهود او مردی به کی شفا پیدا بوکوده بو، بوگفتیدی: «امروز روز شباته و تو اجازه ناری کی تی جایه جمع کونی!»

۱۱ اون جواب بده: «اونی کی مره شفا بده مره بوگفته، (تی جایه جمع کون و راه بوشو.»

۱۲ از اون وورسه پیدی: «اونی کی تره بوگفته تی جایه جمع کون و راه بوشو، کی بو؟»

۱۳ اما او مردی کی شفا پیدا بوکوده بو، نأستی کی اون کی ایسه. چونکی عیسی جمعیه میان ناپدیده بوسته بو.

۱۴ مدتی بعد، عیسی او مرد معبده میان پیدا بوکوده و اونه بوگفته: «الآن کی تی سلامتی به پیدا بوکودی، دِ گاه نوکون تا از اونی کی بی بدتره نیی.» ۱۵ او مرد بوشو و یهودیانه بوگفته: «اونی کی مره شفا بده، عیسایه!»

قدرت و اقتداره خدا پسر

۱۶ به آ دلیل بو کی حاکمانه یهود عیسایه آزار دیدی، چونکی در روز شبات دست به آجور کاران زه‌یی. ۱۷ عیسی جواب بده: «می پتر هنوز کار کونه، منم کار کونم.» ۱۸ به آ خاطر یهودیان بیشتر از قبل خواستیدی کی اونه بوکشید، چونکی نه تنها روز شباته ایشکنه‌یی، بلکه خدایه خو پتر دوخوادی و خودشه خدا امره برابر دانستی.

۱۹ عیسی جواب بده: «آمین، آمین، شمره گم کی پسر از خودش هیچ کاری نتانه انجام بده مگر او کارایی کی پتر انجام دهه، پسر بیدینه. چونکی هرچی کی پتر کونه، پسر کونه. ۲۰ پتر پسر دوست دأره و هر کاری کی کونه، اونه نیشان دهه و کارایی از آن بزرگترم در آینده نیشان دهه تا شومان از تعجب مات بمائید. ۲۱ هوطو کی پتر مُرده‌یانه ویرزانه و اوشانه زنده کونه، پسر هم هر کسی به کی بخوایه، زنده کونه. ۲۲ پتر کسی به داوری نوکونه، بلکه تمامه کاره داوری به پسر بیسپرده. ۲۳ تا همه پسره احترام بوکونید، هوطو کی پتره احترام نهیدی. کسی کی پسره احترام نوکونه، به پتری کی اونه اوسه کوده، احترام ننه. ۲۴ آمین، آمین، شمره گم هر کی می کلامه گوش بده و به کسی کی مره اوسه کوده ایمان باوره، زندگی به ابدی دأره و محکومه نییه، بلکه از مرگ به زندگی به ابدی انتقال پیدا کونه. ۲۵ آمین، آمین، شمره گم، زمانی فرسه، بلکه الانه کی مُرده‌یان، خدا پسره صدایه

* ۵:۲۲ یعنی: زبانه یهودی * ۵:۹ شبات، روز هفتمه هفته‌یه کی اوروز میان یهودیان کار نوکونیدی و تمامه روز عبادت و استراحت کونیدی.

ایشنویدی و هر کی گوش بده، زندہ به. ۲۶ چونکی هوطو کی پتر در خودش حیات دأره، خو پسر م عطا بوکوده کی در خودش حیات بدأره. ۲۷ و اونه ا قدرته بخشه کی داوری بوکونه، چونکی انسانه پسره. ۲۸ از ا حرفان تعجب نوکونید، چونکی زمانی فرسه کی همه یه اوشانی کی در قبریدی، اونه صدایه ایشنویدی و بیرون آیدی. ۲۹ اوشانی کی خوبی بوکوده بید، برای قیامتی کی خو دونبال زندگی ابدی به دأره. اوشانی کی بدی بوکوده بید، برای قیامتی کی خو دونبال مکافاتہ دأره. ۳۰ من از خودم هیچ کاری نتأم بوکوم، بلکی از اونچی کی ایشنوم، داوری کوم و می داوری یم عادلانه یه، چونکی به دونبال انجامه می خواسته یان نی یم، بلکی خوایم خواسته یه اون یه کی مره اوسه کوده انجام بدم.

عیسی شاهدان

۳۱ «اگر خودم مره شهادت بدم، می شهادت اعتبار نأره. ۳۲ اما کسی دیگری ایسه کی مره شهادت دهه و دأتم کی اونه شهادت در مورد من معتبره. ۳۳ البته شومان کسان یه یچی ورجه اوسه کودیدی و اون بر حقیقت شهادت بده. ۳۴ نه بخاطره آنکی من انسانه شهادت قبول بوکوم، بلکی ا حرفانه زم تا نجات پیدا بوکونید. ۳۵ یچی چراغی ب روشن و نورانی و شومان خواستیدی کی زمانی اونه نوره میان خوش ببید. ۳۶ اما من شهادتی محکم تر از یچی شهادت دارم، چونکی پتر کارانی مره بیسپرده تا به کمال برسأم، یعنی ا کارانی کی کوم، مره شهادت دهه کی مره پتر اوسه کوده. ۳۷ هو پتری کی مره اوسه کوده، خودش مره شهادت دهه. شومان هرگز اونه صدایه نیشونستیدی و اونه رویه نیده ییدی. ۳۸ اونه کلامه شبی دیله میان نأریدی. چونکی به اون ی کی اونه اوسه کوده ایمان نأریدی. ۳۹ هه کیتابه مقدسه به دقت خوانیدی، چونکی فکر کونیدی توسطه اون زندگی به ابدی دأریدی، در حالی کی هه کیتابانه کی مره شهادت دهه. ۴۰ اما نخو آیدی می ورجه بآید تا زندگی به ابدی پیدا بوکونید. ۴۱ «جلاله از آدمیان قبول نوکوم. ۴۲ اما شمره شناسم کی خدا محبتہ شبی دیله دورون نأریدی. ۴۳ من به نام می پتر بموم، اما شومان مره قبول نوکونیدی. اما اگر کسی دیگری به نام خودش بآیه، شومان اونه قبول کونیدی. ۴۴ چوطو تأنیدی ایمان باورید، در حالی کی همدیگره جلال دیهیدی. اما به دونباله جلالی کی از خدایه یگا ایسه، نی ییدی؟ ۴۵ فکر نوکونید اون منم کی پتره ورجه شمره متهم کوم. شبی متهم کونده موسایه، هونی کی شومان به اون امید دوستیدی. ۴۶ اگر موسایه قبول داشتیدی، مرم قبول کودیدی، چونکی اون دربارہ من بینویشته بو. ۴۷ اما اگر اونه نیویشته یانه باور نأریدی، چوطو می حرفانه قبول کونیدی؟»

۶

زیاده بوسته پنج تا نان و دوتا ماهی

۱ مدتی بعد، عیسی به او طرفه دریاچه جلیل کی هو دریاچه تیریه بو، بوشو. ۲ گرویه زیادی اونه دونبالسر بوشویدی چونکی معجزاتی کی با شفایه مریضان انجام بده بو، بیده بید. ۳ پس عیسی تپه جور بوشو و خوشا گردانه آمره او یه بینیسته. ۴ (یهودیانه عیده پسخ نزدیک بو) ۵ وختی عیسی نیگاه بوکوده، بیده کی گرویه زیادی اونه طرف آمون دریدی، فیلیپسه بوگفته: «از کویه نان بیینیم تا اشان بوخورید؟» ۶ عیسی ا حرفه بوگفته چون خواستی اونه امتحان بوکونه و خودش بهتر دانستی کی چی بوکونه. ۷ فیلیپس جواب بده: «دیویست دینار نانم اوشانه ستره نوکونه، حتی اگر هر کدامه اوشان ایچه نان بوخورید.» (دیویست دینار، او موقع حدوده هشت ماهه کارگره مزد بو.) ۸ ایثا دیگر از شاگردان به نام اندریاس کی شمعون پطرس برأر بو، بوگفته: ۹ «ایثا پسر بچه ایسه کی پنج تا نانه جو و دوتا ماهی دأره، اما آن، چوطو ا گرویه ستره کونه؟»

۱۰ عیسی بوگفته: «مردمه بینشأنید.» او یه سبززار زیاد بو. او جمعیت میان پنج هزار نفر فقط مرد بید. ۱۱ اون وخت عیسی نانه فیگفته و شکرگزاری بوکوده و اونه شاگردان، بین اوشانی کی نیشته بید، تقسیم بوکودیدی، و ماهی یانه آمره یم هو کاره بوکوده، به اندازه یی کی خواستیدی اوشانه فده. ۱۲ وختی ستره بوستیدی، خوشا گردانه بوگفته: «هر چی زیاد بو خورده نانانه جمع کونید

تا چیزی از بین نشه.»^{۱۳} پس اوشانه جمع کودیدی و از باقی مانده‌یه او پنج تانانه جو کی جماعت بوخورد بید، دوازده تا زنبیل پره بوسته!

^{۱۴} مردم با دئه آ معجزه کی از عیسی ظاهره بوسته، بوگفتیدی: «راستی، راستی کی اون هو پيامبری ايسه کی بايستی به جهان بموی.»^{۱۵} عیسی وختی بفهمسته کی اوشان تصمیم دأریدی اونه به زور پادشاه بوکونید، او جایه ترکه کوده و تنهایی به کوه بوشو.

عیسی آبه روراه شه

^{۱۶} غروب دم، اونه شاگردان به سمت دریاچه بیزیر بمویدی.^{۱۷} هوا تاریک بو و عیسی هنوز اوشانه آمره نیسه بو، اوشان سوار قایق بو بوستیدی و به او طرفه دریاچه، به طرفه کفرناحوم بوشویدی.^{۱۸} اما در ا موقع، دریاچه بخاطر وزش باده سختی کی آمویی به تلاطم دکفته.^{۱۹} وختی به اندازه پنج یا شیش کیلومتر پارو بزه بید، عیسایه بیده پیدی کی آبه روراه شوئون دره و قایقه نزدیکه بوستن دره. پس هراسانه بوستیدی.^{۲۰} اما عیسی اوشانه بوگفته: «منم، نترسید!»^{۲۱} اون وخت خواستیدی اونه سوار قایق بوکونید، کی قایق هو لحظه به مقصد فرسه.

عیسی، نانه حیاته

^{۲۲} روز بعد، جماعتی کی او طرفه دریاچه ايسه بید، بفهمستیدی کی بجز ایتا قایق، قایقه دیگری اویه ننه بو و دانستیدی کی عیسی خو شاگردانه آمره اونه سوار نوبوسته بو، بلکه شاگردان تنهایی بوشو بید.^{۲۳} اون وخت قایقانه دیگری از تیریه بمویدی و نزدیکه جایی فرسه پیدی کی اوشان بعد از شکرگزاری عیسی، نان بوخورد بید.^{۲۴} وختی مردم بفهمستیدی کی نه عیسی اویه ايسه و نه اونه شاگردان، او قایقانه سوار بوستیدی و به دنباله عیسی به کفرناحوم بوشویدی.

^{۲۵} وختی اونه او طرفه دریاچه پیدا بوکودید، اونه وورسه پیدی: «ای اوستاد، کی ایه بموی؟»

^{۲۶} عیسی جواب بده: «آمین، آمین، شمره گم، می دونبال گردیدی نه به دلیل معجزاتی کی بیده پیدی، بلکه بخاطر اونانی کی بوخوردیدی و ستره بوستیدی.^{۲۷} کار بوکونید اما نه خورا که فانی ره، برای خورا کی کی تا زندگی به ابدی باقی به، خورا کی کی انسانه پسر شمره فده. چونکی بر پسره کی خدایه پتر، مبر تأید بزه.»

^{۲۸} اون وخت از اون وورسه پیدی: «چی بوکونیم تا کارایی کی خدا خوایه انجام بدیم؟»

^{۲۹} عیسی در جواب بوگفته: «کاری کی خدا خواسته به آنه کی به او کسی کی اون اوسه کوده ایمان بأورید.»

^{۳۰} بوگفتیدی: «چی معجزه بی آمره نیشان دبی تا با اونه دشن، تره ایمان بأوریم؟ چی کونی؟^{۳۱} می پتران بیابانه میانی منایه * کی خورا که آسمانی بو، بوخوردیدی هوطو کی بینویشته نه: «اون از آسمان اوشانه نان فده تا بوخورد.»»

^{۳۲} عیسی جواب بده: «آمین، آمین، شمره گم، موسی نبو کی از آسمان اونانه شمره فده، بلکه می پتر بو کی نانه حقیقی به از آسمان شمره فده.^{۳۳} چونکی خدا نان، کسی به کی از آسمان نازله به و به دنیا حیات بخشه.»

^{۳۴} پس بوگفتیدی: «آ نانه برای همیشه آمره فدن.»^{۳۵} عیسی اوشانه بوگفته: «من نانه حیات ایسم، هر کی می ورجه بایه، هرگز گرسنه نیبه و هر کی مره ایمان بأوره، هرگز تشنه نیبه.^{۳۶} ولی هوطو کی شمره بوگفتم، هرچند کی مره بیده پیدی، اما ایمان ناوردیدی.^{۳۷} هر کسی کی پتر، مره بخشه، می ورجه آیه و هر کی می ورجه بایه، هیچ وخت اونه از خودم دوره نوکوم.^{۳۸} چونکی از آسمان بیزیر نموم کی می خواسته به عمل بوکوم، بلکه بموم تا خواسته به کسی به کی مره اوسه کوده انجام بدم.^{۳۹} و خواسته به کسی کی مره اوسه کوده آنه کی کسانیه کی اون مره بخشه، هیچ کدامه از دست ندیم، بلکه اوشانه در روز آخر ویرزأنم.^{۴۰} و می پتره خواسته آنه کی هر کسی کی پسره بیدینه به اون ایمان بأوره، از زندگی به ابدی برخورداره به، و من اونه در روز آخر ویرزأنم.»

* ۶:۳۱ نان کی خدا برای قومه اسرائیل بیابانه میان فده. تورات، کتابه خروج، باب ۱۶، آیه ۴.

۴۱ اُون وخت یهودیان درباریه اُون شروع به همهجه بوکودیدی، چونکی بوگفته بو: «من اوانان ایسم کی، از آسمان نازله بوسته.»
 ۴۲ اوشان گفتیدی: «مگر اَمرد، عیسی، یوسفه پسر نییه کی اونه پتر و ماره امان شناسیم؟ پس چوطو گه کی از آسمان نازله بوستم؟»

۴۳ عیسی در جواب بوگفته: «همدیگره اَمره همهجه نوکونید! ۴۴ هیچکس نتانه می ورجه بایه مگر، پتری کی مره اوسه کوده اونه جذب بوکونه. من اونه در روز آخر ویریزانم. ۴۵ در کیتابه انبیا بمو کی: «همه از خدا تعلیم گیریدی.» * پس هر کی از خدا پیشنوه و از اُون تعلیم بیگیره، می ورجه آیه. ۴۶ هیچ کس پتره نیده، مگر اُون کسی کی از طرفه خدا بمو، اُون، پتره بیده. ۴۷ آمین، آمین، شمره گم، هر کی ایمان باوره، از زندگی به ابدی برخورداره. ۴۸ من نانه زندگی ایسم. ۴۹ شیمی پتران بیابانه میان مَنایه بوخوردیدی، ولی به هر حال بمردیدی. ۵۰ اما نانی کی از آسمان نازله به، هر کی از اُون بوخوره، نییره. ۵۱ اُون نانه زنده من ایسم کی از آسمان نازله بوسته. هر کی اَنانه بوخوره، تا ابد زنده مانه. نانی کی من برای حیات دنیا بخشم، می بدنه.»

۵۲ پس بحثه تبدی حاکمانه یهوده میان به وجود بمو کی: «اَمرد چوطو تانه خو بدنه اَمره فده تا بوخوریم؟»
 ۵۳ عیسی اوشانه بوگفته: «آمین، آمین، شمره گم کی تا انسانه پسره بدنه نوخوید و اونه خونه نوشید، در خودتان زندگی ابدی نآریدی. ۵۴ هر کی می بدنه بوخوره و می خونه بنوشه، زندگی به ابدی دأره و من در روز آخر اونه ویریزانم. ۵۵ چونکی می بدن خورا که حقیقی و می خون نوشیدنی به حقیقی یه. ۵۶ کسی کی می بدنه خوره و می خونه نوشه در من ساکنه به و منم در اُون ساکنه بم. ۵۷ هوطو کی پتره زنده مره اوسه کوده منم به می پتر زندهیم، اونی کی مره خوره، توسطه من زنده مانه. ۵۸ اَن، نانی به کی از آسمان نازله بوسته، نه مثله اونچی کی شیمی پتران بوخوردیدی و به هر حال بمردیدی؛ بلکی هر کی از اَنان بوخوره، تا ابد زنده مانه.» ۵۹ عیسی اَحرفانه زمانی بوگفته کی کفرناحومه کنیسه میان تعلیم دی.

عیسی شاگردان عیسایه ترکه کودید

۶۰ خیلی از اونه شاگردان با ایشنوسسته اَحرفان بوگفتیدی: «اَ تعلیم خیلی سخته، کی تانه اونه قبول بوکونه؟»
 ۶۱ عیسی دانستی کی اونه شاگردان درباریه اونه حرفان همهجه کودن دریدی. اوشانه بوگفته: «آیا اَن باعثه شیمی انحراف به؟ ۶۲ پس اگر انسانه پسره بیدینید کی به خو جایه اول صعود بوکونه، چی کونیدی؟ ۶۳ روحه کی زنده کونه، جسم فایده بی نأره. حرفانی کی من شمره بوگفتم، روح و زندگی یه. ۶۴ اما بعضی از شومان ایسه پیدی کی ایمان نآوریدی.» عیسی از اول دانستی کی چی کسانی ایمان نآوریدی و کی به کی اونه به دشمن تسلیم کونه. ۶۵ بعد از اُون، بوگفته: «هنه وسیتی شمره بوگفتم کی هیچکس نتانه می ورجه بایه، مگر آنکی از پتره طرف به اُون عطا بوبوسته بی.»
 ۶۶ در اَ زمان خیلی از اونه شاگردان واگردستیدی و د اونه همرأهی نوکودیدی. ۶۷ پس عیسی او دوازده شاگرده کی قبلاً انتخاب بوکوده بو بوگفته: «آیا شومانم خواپیدی بیشید؟»

۶۸ شمعون پطرس جواب بده: «ای سرور، کی ورجه بیشیم؟ کلماته زندگی به ابدی تی ورجه نهه. ۶۹ و امان ایمان باورديم و دانیم کی تویی او قدوس از پیشه خدا.»

۷۰ عیسی اوشانه جواب بده: «مگر شومان دوازده نفره من انتخاب نوکودم؟ با اَ حال ایئا از شومان از ابلیسه.» ۷۱ اُون به یهودا، شمعون اختریوطی پسر، اشاره کودی، چونکی ایئا از او دوازده نفر بو کی بعد از مدتی عیسایه به دشمن تسلیم کودی.

۱ از اون به بعد عیسی جلیل میان گردستی، نخوآستی یهودیه میان پیسه، چونکی حاکمانه یهود خوآستیدی اونه بوکوشید. ۲ وختی عیده خیمه‌یان کی ایتا از یهودیانۀ عید بو، نزدیکه بوسته، ۳ عیسی برآران اونه بوگفتیدی: «آیه ترکه کون و به یهودیه بوشو، تا تی هواداران کارایی کی کونی، پیدینید. ۴ چونکی هر کی خوایه شناخته بیه، خلوتی کار نوکونه. تو کی ا کارانه کونی، دنیا به نیشان بدن.» ۵ چونکی حتی اونه برآرانم اونه ایمان ناوردده پید.

۶ پس عیسی اوشانۀ بوگفته: «می وخت هنوز فترسه، اما شیمی ره هر وختی مناسبه. ۷ دنیا نتانۀ از شومان متنفر بیه، اما از من نفرت دآره، چونکی من شهادت دهم کی اونه کاران، بده. ۸ شومان خودتان به عید بیشید. من الان نایم، چونکی می وخت هنوز فترسه.» ۹ آنه بوگفته و جلیل میان پیسه.

۱۰ اما بعد از اونکی اونه برآران به عید بوشویدی، خودشم بوشو، اما نه آشکارا بلکی خلوتی. ۱۱ پس حاکمانه یهود، عیده موقع اونه دونبال بیدی و وورسه بیدی: «او مرد کویه ایسه؟» ۱۲ درباره اون مردمه میان همهه زیاد بو. تعدادی گفتیدی: «مرد خوبی ایسه» و تعداده دیگرم گفتیدی: «نه، بلکی مردمه گمراهه کونه.» ۱۳ چون از حاکمانه یهود ترس داشتیدی، هیچکس درباره اون آشکارا حرف نزهی.

عیسی خانه‌یه خدا میان تعلیم دهه

۱۴ چون نمی از عید بوگذشته بو، عیسی به صحن معبد بمو و شروع به تعلیم بوکوده. ۱۵ یهودیان تعجب بوکودیدی و وورسه بیدی: «آ مرد کی درسه الهی نخوآنده، چوطو تانه آنقدر معلومات بدآره؟»

۱۶ عیسی در اوشانۀ جواب بوگفته: «می تعالیم از من نییه، بلکی از کسی ایسه کی مره اوسه کوده. ۱۷ اگر کسی براستی بخوایه کی اونه اراده‌یه انجام بده، فهمه کی آ تعالیم از خدایه، یا آن کی من از خودم گم. ۱۸ اونی کی از خودش گه، به دونبال آنه کی خودش جلال بده، اما اونی کی خوایه کسی به کی اونه اوسه کوده جلال بده، راستگه و دراون هیچ ناراستی بی ننه. ۱۹ آیا موسی شریعتۀ شمره فنده؟ اما هیچ کدام از شومان به اون عمل نوکونیدی. پس چره خوآیدی مره بوکوشید؟»

۲۰ مردم جواب بدیدی: «تره دیوبزه، کی به کی تی کوشتنه دونبال بیه؟»

۲۱ عیسی در جوابه اوشان بوگفته: «من ایتا معجزه بوکودم و شومان همه‌تا از اون ماته بوستیدی. ۲۲ موسی حکمه ختنه‌یه شمره فده - البته آن نه از طرفه موسی بو، بلکی از طرفه پترانه قوم بو - و طبق آ حکم، شومان شیمی پسرانه در روز شبات ختنه کونیدی. ۲۳ پس اگر انسان در روز شبات ختنه به تا موسی شریعت نشکفه، چره عصبانی بیدی از آنکی تمامه بدنه انسانی به در روز شبات سلامتی بخشم؟ ۲۴ سرسری داوری نوکونید، بلکی به حق داوری بوکونید.»

مردمه واکنش نسبت به عیسی حرفان

۲۵ پس بعضی از اهالی به اورشلیم بوگفتیدی: «آیا آن هونی نییه کی قصد دآریدی اونه بوکوشید؟ ۲۶ پیدینید چوطو آشکارا حرف زنه و اونه هیچی نیگیدی! آیا امکان دآره کی حاکمانه قوم آ حقیقته بفهمستیدی کی اون هو مسیحه؟ ۲۷ امان دانیم کی آ مرد از کویه بمو، وختی کی مسیح ظهور بوکونه، کسی نانه کی از کویه آیه.»

۲۸ اون وخت عیسی موقعه تعلیم معبدۀ میانی، با صدایه بلند بوگفته: «مره شنآسیدی و دآنیدی کی کویه شیم، اما من از طرفه خودم نموم؛ اونی کی مره اوسه کوده، حق و شومان اونه شنآسیدی. ۲۹ اما من اونه شنآسم، چونکی من از اونم و اون مره اوسه کوده.» ۳۰ پس خوآستیدی کی اونه گرفتاره کونید، اما هیچکی اونه دست درازه نوکوده، چونکی اونه وخت فترسه بو. ۳۱ به هر حال خیلی از مردم اونه ایمان باوردیدی. اوشان گفتیدی کی: «آیا وختی مسیح بآیه، از آ مرد بیشتر معجزه کونه؟»

۳۲ اما فریسیانۀ گوش فرسه کی مردم دربارۀ عیسی آجور همه کونیدی. پس سرانۀ کاهنان و فریسیان، قراولانۀ معبدۀ اوسه کودیدی تا اونه گرفتارۀ کونید. ۳۳ اون وخت عیسی بوگفته: «زمانه کمی شیمی آمره ایسم، از آن به بعد او کسی ورجه شم کی مره اوسه کوده. ۳۴ می دونبال گردیدی، اما پیدا نوکونیدی، و جایی کی من شم، شومان نتائیدی بآید.»

۳۵ پس یهودیان همدیگره گفتیدی کی: «آمره کویه شه کی آمان نتائیم اونه پیدا بوکونیم؟ نوکونه خواهی بشه یهودیانی ورجه کی بین یونانیان پراکنده ییدی و یونانیانۀ تعلیم بده. ۳۶ اونه منظور چی بو کی بوگفته می دونبال گردیدی، اما نتائیدی پیدا بوکونید و جایی کی من ایسم، شومان نتائیدی بآید؟»

عیسی حرفان در آخرین روز عید

۳۷ روز آخر کی روز بزرگۀ عید بو، عیسی بیسه و با صدایه بلند بوگفته: «هر کی تشنه یه، می ورجه بایه و آب بوخوره. ۳۸ هر کی به من ایمان باوره، هوطو کی کیتابه مقدس گه، از اونه وجود چشمه یانه آبه زنده جاری به.» ۳۹ آ حرفه دربارۀ روح بوگفته کی کسان کی به اون ایمان باورید، او روحه پیدا کونیدی. چونکی روح هنوز عطا نوبسته بو، و عیسی هنوز جلال پیدا نوکوده بو.

مردمه اختلاف در موردۀ عیسی

۴۰ بعضی از مردم با ایشونسته آ حرفان گفتیدی کی: «راستی، راستی کی آمره هو پیامبره موعوده.» ۴۱ دیگران گفتیدی کی: «اون مسیح!» اما گروهی دیگر وورسه ییدی: «مگر مسیح از جلیل ظهور کونه؟ ۴۲ مگر کیتابه مقدس نوگفته کی مسیح از نسله داووده و از بیت لحم، دهی کی داوود در اون زندگی کودی، ظهور کونه؟» ۴۳ پس بخاطرۀ عیسی مردمه میانی اختلاف دکفته. ۴۴ تعدادی خواستیدی کی اونه گرفتارۀ کونید، اما هیچکی اونه دست درازۀ نوکوده.

بی ایمانی رهبرانۀ دین

۴۵ پس قراولانۀ معبد و اگردستیدی سرانۀ کاهنان و فریسیانۀ ورجه. فریسیان و سرانۀ کاهنان از اوشان وورسه ییدی: «چره اونه ناوردیدی؟»

۴۶ قراولان جواب بدیدی: «تا الآن مثله آمره کسی حرف نزه.»

۴۷ پس فریسیان بوگفتیدی: «مگر شومانم فریب بوخوردیدی؟ ۴۸ آیا از حاکمان یا فریسیان کسی ایسه کی اونه ایمان باورده بی؟»

۴۹ البته کی نه! اما آمرده نادان کی از شریعت چیزی نتائیدی، ملعونیدی.»

۵۰ نیکودیموس کی پیشتر عیسی ورجه بوشو بو و ایتا از فریسیان بو، بوگفته: ۵۱ «آیا می شریعت کسی یه محکوم کونه، بدونه انکی اول اونه حرفه بیشنوه و بدانۀ کی چی بوکوده؟»

۵۲ در جواب بوگفتیدی: «مگر تو نم جلیلی بی؟ تحقیق بوکون و بیدین کی هیچ پیامبری از جلیل وینیریزه!» ۵۳ بعد از اون، هر کی خودشۀ خانه بوشو.

۸

۱ اما عیسی بوشو به کوهه زیتون.

بخششۀ زنه زنا کار

۲ وخته سحر عیسی بازم به صحن معبد بمو. در او یه مردم همه اونه دور جمع بوستیدی عیسی بینشته و اوشانۀ تعلیم بده. ۳ در آ وخت علمایه دین و فریسیان، زنی یه کی در حینه زنا بیگفته بید، باوردیدی و اونه مردمه میان بدآشتیدی.

۴ عیسیاه بوگفتیدی: «اوستاد، آ زنه در حینه زنا بیگفتیدی. ۵ موسی در شریعت، آمره حکم بوکوده کی آجور زنا کان سنگسار بیید. اما تو چی گی؟»

۶ آنہ بوگفتیدی تا اونه امتحان بوکونید تا ایتا بهانه‌ی بدآرید و اونه محکوم بوکونید. اما عیسی خوسره بیزیر تودہ و خو انگوشته آمره زمینه رو نیویشتی. ۷ اما چونکی اوشان بازم از اون سوال کودیدی، عیسی خوسره بلنده کوده و اوشانہ بوگفته: «از شیمی میانی هر کسی کی گاهی ناره، اولین سنگه اونه بزنه.» ۸ بازم خوسره بیزیر تودہ و زمینه رو نیویشتی.

۹ با ایشنوستن آ حرف اوشان، ایتا ایتا از بزرگتران شروع بوکودیدی و از اویہ بوشویدی و عیسی اویہ او زنه آمره تنها بیسه.

۱۰ اون وخت عیسی خوسره بلنده کوده و اونه بوگفته: «ای زن، اوشان کویہ ایسه‌یدی؟ هیچکس تره محکوم نوکوده؟»

۱۱ جواب بده: «هیچکس، ای سرور.»

عیسی اونه بوگفته: «منم تره محکوم نوکوم. بوشو، و د گاه نوکون.»

عیسی نوره دنیایه

۱۲ پس عیسی ایبار دیگر مردمہ آمره حرف بزه و بفرمأسته: «من نوره دنیا ایسم، هر کی از من پیروی بوکونه، هرگز در تاریکی راه نیشه، بلکه از نوره زندگی برخوردار به.»

۱۳ پس فریسیان اونه بوگفتیدی: «تو خودت، خودت‌ره شهادت دیی، پس تی شهادت معتبر نی‌یه.»

۱۴ عیسی در جوابه اوشان بوگفته: «هرچند کی من خودم، خودم‌ره شهادت دهم، ولی می شهادت معتبره، چونکی دأنم از کویہ بموم و به کویہ شم، اما شومان تأنیدی کی من از کویہ بموم و به کویہ شم. ۱۵ شومان فکره انسانی آمره داوری کونیدی، اما من کسی‌ره داوری نوکوم. ۱۶ ولی اگر داوری‌م بوکوم، می داوری درسته، چونکی تنها نی‌م، بلکه پتری کی مره اوسه کوده، می آمره‌یه. ۱۷ شیمی شریعتہ دورون بینویشته بو کی شهادتہ دوتا شاهد معتبره. ۱۸ من خودم مره شهادت دهم و می پترم کی مره اوسه کوده، مره شهادت دهه.»

۱۹ اون وخت از عیسی وورسه‌یدی: «تی پتر کویہ ایسه؟»

عیسی جواب بده: «نه مره شناسیدی نه می پتره. اگر مره شناختیدی می پترم شناختیدی.» ۲۰ عیسی آ حرفانه زمانی کی در بیت‌الماله معبد تعلیم دئی، بیان بوکوده، اما هیچکس اونه دستگیر نوکوده چونکی اونه وخت هنوز فترسه بو.

عیسی حرفان درباره‌یه خودشہ مرگ

۲۱ عیسی ایدفعہ دیگر اوشانہ بوگفته: «من شم و شومان می دونبال گردیدی و شیمی گاهانه میان میریدی. او جایی کی من شم، شومان تتأنید بآیید.»

۲۲ پس یہودیان بوگفتیدی: «آیا تصمیم دأره کی خوره بوکوشه کی آطو گه: (او جایی کی من شم، شومان تتأنید بآیید؟)»

۲۳ عیسی آشانہ بوگفته: «شومان از بیزیری و من از بوجور. شومان از آ دنیا‌یید ولی من از آ دنیا نی‌م. ۲۴ شمره بوگفتم کی شیمی گاهانه میان میریدی. چون اگر ایمان ناویرید کی من ایسم کی ایسم،* در شیمی گاهان میریدی.»

۲۵ از اون وورسه‌یدی: «تو کی ایسی؟»

عیسی جواب بده: «هونی کی از اول شمره بوگفتم. ۲۶ خیلی چیزان درباره‌یه شومان دأرم کی شمره بگم و شمره محکومه کونم، اما اونی کی مره اوسه کوده، حق و من اونچی‌ه کی از اون بيشنوسم، به دنیا بازم گم.» ۲۷ اوشان نفهمستیدی کی از پتر اوشانہ‌ره گفتن دره.

* ۸:۲۴ عبارت «من ایسم کی ایسم» خدا نام‌ره در تورات، کتابه خروج، بابہ ۳، آیه ۱۴ بینویشته بوبوسته: «خدا موسی‌یه بوگفته: ایسم اونی کی ایسم» و بوگفته بنی اسرائیلہ آطو بوگو: ایسم مره شیمی ورجه اوسه کوده. «و تورات، کتابه اشعیا، بابہ ۴۳، آیه ۱۰ بینویشته بوبوسته: «خداوند گه: (شومان می شاهدان ایسیدی و می بنده کی اونه انتخاب بوکودم تا بدآنید، به من ایمان باورید و بفهمید کی من اون ایسم و پیش از من خدایی وجود ناشتی و بعد از من خدایی وجود نأره.» هطو در بابہ ۸ آیاتہ ۲۸ و ۵۸ و بابہ ۱۳ آیه ۱۹.

۲۸ پس عیسی اوشانہ بوگفته: «اون وختی کی انسانہ پسرہ بلندہ کودیدی، فهمیدی کی من ایسم* واز خودم کاری نوکونم، بلکی فقط اونچی به گم کی می پڑ مرہ یاد بدہ. ۲۹ اون کی مرہ اوسہ کودہ، می آمرہ به. اون مرہ تنہا نہ، چونکی من ہمیشہ اون چیز یہ کی اونه خوشحالہ کونہ، انجام دہم.» ۳۰ آ حرفانہ آمرہ خیل یان اونه ایمان باوردیدی.

آزادی حقیقی

۳۱ پس عیسی به یہودیائی کی اونه ایمان باوردہ بید، بوگفته: «اگر می کلامہ میان پیسید، حقیقتاً می شاگرد بیدی. ۳۲ و حقیقتہ شناسیدی و حقیقت شمرہ آزادہ کونہ.»

۳۳ اونه جواب بدیدی: «آمان ابراہیمہ زاکانیم و ہیچ وخت غلامہ کسی نوبوستیم. پس چوطوی گی، کی آزادہ بی؟»
۳۴ عیسی جواب بدہ: «آمین، آمین، شمرہ گم، ہر کسی کی گاہ کونہ، غلامہ گاہ! ۳۵ غلام ہیچ وخت اہلہ خانہ میان جابہ ہمیشگی نارہ، اما پسرہ ہمیشہ جا نہ. ۳۶ پس اگر پسر شمرہ آزادہ کونہ، حقیقتاً آزادہ بیدی!

ابراہیم اصلی زاکان

۳۷ «دانم کی ابراہیمہ زاکانیدی. اما بہ دونبالہ آنیدی کی مرہ بوکوشید، چونکی می کلام شیمی میانی جایی نارہ. ۳۸ من از اونچی کی می پڑہ ورجہ بیدم، حرف زخم و شومائم اونچی بہ کی از شیمی پڑیشنوستیدی، انجام دیہیدی.»
۳۹ بوگفتیدی: «آمی پڑ، ابراہیمہ.»

عیسی بوگفته: «اگر ابراہیمہ زاکان بید، ابراہیمہ مانستن رفتار کودیدی. ۴۰ اما بہ دونبالہ آنید کی مرہ بوکوشید و من اونی ایسم کی حقیقتی بہ کی از خدا بیشنوستم، شمرہ باز بوگفتم! ابراہیم اطور رفتار نوکودہ. ۴۱ ولی شومان شیمی پڑہ کارانہ انجام دیہیدی.»

خدا زاکان و شیطانہ زاکان

بوگفتیدی: «آمان حرامزادہ نییم! ایٹا پڑ دایم کی ہو خدایہ.»

۴۲ عیسی آشانہ بوگفته: «اگر خدا شیمی پڑ ہو، مرہ دوست داشتیدی، چونکی من از طرفہ خدا بموم و الآن آیہ ایسم. من از طرفہ خودم نموم، بلکی اون مرہ اوسہ کودہ. ۴۳ بخاطرہ چی می حرفانہ نفہمیدی؟ بخاطرہ انکی نتائیدی می کلامہ قبول بوکونید. ۴۴ شومان از شیمی پڑ شیطانیدی و بہ دونبالہ انجامہ اونه خواستہ آنیدی. اون از اول قاتل ہو و حقیقتہ آمرہ نسبتی ناشتی، چونکی ہیچ حقیقتی دراون نہ. ہر وخت دروغ گہ، از ذاتہ خودش گہ. چونکی دروغگویہ و دروغگویانہ پڑہ. ۴۵ اما از اویہ کی من حقیقتہ شمرہ گم، می حرفانہ باور نوکونیدی. ۴۶ کی شیمی میان تانہ مرہ بہ گاہ محکوم بوکونہ؟ پس اگر حقیقتہ شمرہ گم، چرہ می حرفانہ باور نوکونیدی؟ ۴۷ کسی کی از خدایہ، خدا کلامہ قبول کونہ، اما شومان کی قبول نوکونیدی، بخاطرہ انہ کی از خدا نیپیدی.»

برتری عیسی بر ابراہیم و پیامبران

۴۸ یہودیائ در جوابہ اون بوگفتیدی: «آیا آمان درست نوگفتیم کی تو سامری بہ بیگانہ و دیوزہ بی؟»

۴۹ عیسی جواب بدہ: «من دیوزہ نییم، بلکی می پڑہ احترامہ دارم. اما شومان مرہ بی احترامی کونیدی. ۵۰ من بہ دونبالہ می جلال نییم. ولی کسی ایسہ کی بہ دونبالہ جلال دثتہ منہ و داوری یم با اونہ. ۵۱ آمین، آمین، شمرہ گم، اگر کسی می کلامہ بدآرہ، مرگہ تا ابد نیدینہ!»

۵۲ یہودیائ اونه بوگفتیدی: «الآن دیقین پیدا بوکودیم کی تو دیوزہ بی! ابراہیم و پیامبران بمردید، الآن تو گی کی: «اگر کسی می کلامہ بدآرہ، ہرگز نییرہ!» ۵۳ آیا تو از آمی پڑ ابراہیمم بزرگتری؟ اون بمردہ، پیامبرانم بمریدی، خودتہ کی دانی؟»

* ۸:۲۸ بہ آیہ ۲۴ نیگاہ بوکونید.

۵۴ عیسیٰ بوگفته: «اگر من خودمه جلال بدم، می جلال ارزش نآره. اونی کی مره جلال دهه، می پتره، هونی کی شومان گیدی امی خدایه. ۵۵ هرچند کی شومان اونه نشناسیدی، اما من اونه شناسم. اگر بگم کی اونه نشناسم، شیمی مانستن دروغگویم. اما من اونه شناسم و اونه کلامه داشتن درم. ۵۶ شیمی پتر، ابراهیم، شادی کودی تا می روز بیدینه. و او روز بیده و شاده بوسته.»

۵۷ یهودیان اونه بوگفتیدی: «هنوز پنجاه سالم نأری، ابراهیمه بیده پی؟»

۵۸ عیسیٰ او شأنه بوگفته: «آمین، آمین، شمره گم، قبل از اونکی ابراهیم بیه، من ایسم!» * ۵۹ پس سنگه اوسدیدی تا اونه سنگساره کونید. اما عیسیٰ خوره قائمه کوده و از صحنِ معبد بیرون بوشو.

۹

شفایه کوره مادرزاد

۱ عیسیٰ شوئون دوبو کی ایثا کوره مادرزاده بیده. ۲ اونه شاگردان از اون وورسه پیدی: «اوستاد، گاهه کی بوکوده، کی اَ مرد کور به دنیا بمو؟ از خودشه یا از اونه پتر و مار؟»

۳ عیسیٰ جواب بده: «نه از خودشه و نه از اونه پتر و مار، بلکی اَطو بو بوسته تا آنکی قدرته خدا در اون آشکاره به. ۴ تا روز، بآیستی اونیه کی مره اوسه کوده اونه کارانه انجام بدیم. شب نزدیکه بوستن دره کی در اون کسی نتانه کاری بوکونه. ۵ تا زمانی کی دنیا میان ایسم، نوره دنیا ایسم.»

۶ آنه بوگفته خوابه دهان زمین رو توده، و گیل چا کوده، و اونه او مرد چشمانه رو بمألسته. ۷ و اونه بوگفته: «بو شو در حوضه سیلوحا» کی به زبانه عبری (فرستاده) معنی دهه (تی چشمانه بوشور). پس بوشو و بوشوسته و از او به با چشمانه باز و اگردسته.

۸ هسایان و کسان کی قبلاً اونه در حاله گدایی بیده پید، از همدیگر وورسه پیدی: «مگران، اونی نی به کی نیشتی و گدایی کودی؟» ۹ بعضی گفتیدی: «هونه.» دیگران گفتیدی: «شبییه اونه.»

اما اون خودش اصرار بوکوده و بوگفته: «من هونم.»

۱۰ پس از اون وورسه پیدی: «چوطو تی چشمان بازه بوسته؟»

۱۱ جواب بده: «مردی عیسی نام، گیل چا کوده و می چشمانه رو بمألسته و بوگفته (بوشو به حوضه سیلوحا و تی چشمانه بوشور). پس بوشوم و بوشوستم و می چشمان بازه بوسته.»

۱۲ از اون وورسه پیدی: «اون کویه ایسه؟»

جواب بده: «نأنم.»

۱۳ پس او مردی به کی قبلاً کور بو، فریسیانه ورجه بأوردیدی. ۱۴ او روز کی عیسی گیل چا کوده بو و اونه چشمانه واکوده، روز شبات بو. ۱۵ اون وخت فریسیانم اونه پرس و جو بوکودیدی کی چوطو تی چشمان بازه بوسته. جواب بده: «می چشمانه گیل بمألسته و من بوشوستم، الآن می چشمان تانه بیدینه.»

۱۶ پس بعضی از فریسیان بوگفتیدی کی: «او مرد از خدا نی به. چونکی احترامه روز شبات نداشتنه.» اما دیگران بوگفتیدی: «چوطو شخصی کی گاهکاره، تانه اجور معجزات بوکونه؟» و او شأنه میان اختلاف دکفته.

۱۷ پس ایدفعه دیگر از اون وورسه پیدی: «تو خودت درباریه اون چی گی؟ چونکی تی چشمانه، اون بازه کوده.»

جواب بده: «اون نی به.»

۱۸ اما حاکمانه یهود هنوز باور نأشتیدی کی اون کور بو و اونه چشمان بازه بوسته، تا آنکی اونه پتر و ماره دوخوآدیدی. ۱۹ و از او شأن وورسه پیدی: «آیا آن شیمی پسره، هونی کی گیدی کور به دنیا بمو؟ پس چوطو الآن تانه بیدینه؟»

۲۰ جواب بدیدی: «دائیم کی امی پسر و دائیم کی کور به دنیا بمو. ۲۱ اما از آنکی چوطوانه چشمان بازه بوسته و یا کی اونه چشمانه واکوده، امان نائیم. از خودش وورسید. اون خودش بالغه و خودش درباریه خودش تانه گب بزنه.» ۲۲ اشان بخاطره آن اطلو گفتیدی، چونکی از حاکمانه یهود ترسه پیدی. چونکی حاکمانه یهود همدست بو بوسته بید هر کسی کی اعتراف بوکونه عیسی هو مسیحه، اونه از کنیسه بیرونه کونید. ۲۳ بخاطره آن بو کی اونه پتر و مار بوگفتیدی، «خودش بالغه و از خودش وورسید.» ۲۴ پس ایبار دیگر او مردی کی قبلاً کور بو، دوخوآدیدی و اونه بوگفتیدی: «در حضوره خدا بوگو کی حقیقه گی. امان دائیم کی اون مردی گاهکاره!»

۲۵ جواب بده: «اون گاهکار ایسه یا نی یه نائیم. ایچی یه دائیم کی کور بوم ولی الآن دینم!»

۲۶ وورسه پیدی: «تی آمره چی بوکوده؟ چوطوتی چشمانه بازه کوده؟»

۲۷ جواب بده: «من کی شمره بوگفتم، ولی شومان گوش ندیدی، چره خوآدیدی دوباره بیسنوید؟ مگر شومانم خوآدیدی اونه شاگرد بیید؟»

۲۸ اوشان اونه فحش بدیدی و بوگفتیدی: «تو خودت اونه شاگردی! امان موسی شاگردیم! ۲۹ امان دائیم کی خدا موسی آمره حرف بزه. اما نائیم ا شخص کویه شینه.»

۳۰ او مرد در جوابه اوشان بوگفته: «جایه تعجبه در حالی کی می چشمانه بازه کوده، نائیدی از کویه بمو! ۳۱ ولی امان دائیم کی خدا گاهکارانه دعایه نیشنوه، اما اگر کسی خداترس بیه و اونه خوآسته یه انجام بده، خدا اونه دعایه ایشنوه. ۳۲ از بنیاده عالم تا الآن کسی نیشنوسته اینفر کوره مادرزاده چشمانه بازه کوده بی. ۳۳ اگر ا مرد از طرفه خدا نوبو، از اون کاری برنموی.»

۳۴ اشان در جوابه اون بوگفتیدی: «تو سر تا پا در گاه به دنیا بموی! الآن آمره درس دژن دری؟» پس اونه بیرونه کودیدی.

۳۵ وختی عیسی بیسنوسته کی او مرد بیرونه کودیدی، اونه پیدا بوکوده و از اون وورسه: «آیا به انسانه پسر ایمان داری؟»

۳۶ جواب بده: «ای سرور، بوگو کی ایسه تا اونه ایمان بأورم.»

۳۷ عیسی اونه بوگفته: «تو اونه بیده بی! اون هونی ایسه کی الآن تی آمره حرف زژن دره.»

۳۸ بوگفته: «ای سرور، ایمان دارم!» و عیسی جلوزانو بزه.

۳۹ عیسی بوگفته: «من داوری ره به ا دنیا بموم تا کوران بینا، و بینایان کوره بید.»

۴۰ بعضی از فریسیان کی اونه آمره بید وختی اونه بیسنوستیدی، وورسه پیدی: «آیا امانم کوریم؟»

۴۱ عیسی اوشانه بوگفته: «اگر کور بید، گاهی نأشتیدی. ولی الآن کی ادعا کونیدی دینیدی، گاهکار باقی مانیدی.»

۱۰

چوپانه خوب

۱ «آمین، آمین، شمره گم، کسی کی از در، وارده طویلله گوسفندان نه، بلکی از رایه دیگر وارد بیه، دوزد و راهزنه. ۲ اما اونی کی از در وارده بیه، چوپانه گوسفندان. ۳ دربان، در اونه ره بازه کونه و گوسفندان اونه آوازه ایشنویدی. اون خو گوسفندان به نام دوخوانه و اوشانه بیرون بره. ۴ وختی تمامه خو گوسفندان بیرون بره، جلوتر از اوشان قدم اوسنه و گوسفندان اونه دونبالس شیدی، چونکی اونه صدایه شناسیدی. ۵ اما هرگز بیگانه دونبالس نیشیدی، بلکی از اون فرار کونیدی، چونکی اونه صدایه نشناسیدی.»

۶ عیسی ا مثله اوشانه ره بوگفته، اما نفهمستیدی کی اوشانه چی گفتن دره.

۷ پس ایدفعه دیگر اوشانه بوگفته: «آمین، آمین، شمره گم، من گوسفندان ره (در) ایسم! ۸ اوشانی کی از من پیشتر بمویدی همگی دوزد و راهزنید، اما گوسفندان اوشانه حرفه گوش نوکودیدی. ۹ من (در) ایسم! هر کی از می راه وارد بیه، نجات پیدا کونه و

آزادانه بودورون آیه و بیرون شه و چراگاه پیدا کونه. ۱۰ دوزد نایه، مگر انکی دوزدی بوکونه و بوکوشه و نابود بوکونه. من بموم تا آشان زندگی به ابدی پیدا بوکونید و از او زندگی به ابدی به فراوانی بهره بیرید!

۱۱ «چوپانه خوب من ایسم! چوپانه خوب خو جانه گوسفندانهره نه. ۱۲ کارگر چوپانه مأنستن نی به و گوسفندان اونه شین نی پیدی. هر وخت پیدینه گرگ آمون دره، گوسفندان وله کونه و فرار کونه و گرگ گوسفندان حمله کونه و اوشانه پراکنده کونه. ۱۳ کارگر فرار کونه، چره کی کارگره و به فکر گوسفندان نی به. ۱۴ چوپانه خوب من ایسم! من می گوسفندان شناسم و می گوسفندان مره شناسیدی. ۱۵ هوطو کی پتر مره شناسه، منم پتره شناسم. من می جانه گوسفندانهره نه. ۱۶ گوسفندان دیگریم دأرم کی از ا طویله نی پیدی. اوشانه باید باورم و اوشان می صدایه گوش کونیدی. اون وخت ایتا گله پیدی با ایتا چوپان. ۱۷ پتر، هنه وستی مره دوست دأره کی من می جانه نه. اونه پس فیگیرم. ۱۸ هیچکس اونه از من فینگیره، بلکی من به میل خودم اونه فدم. اختیارشه دأرم کی فدم و اختیارشه دأرم کی اونه پس فیگیرم. ا حکمه از می پتره فیگیرم».

۱۹ به دلیل ا حرفان ایدفعه دیگر یهودیان میان اختلاف دگفته. ۲۰ خیلی یان از اوشان بوگفتیدی: «اون دیوزره و دیوانه به. چره اونه حرفانه گوش کونیدی؟» ۲۱ اما دیگران بوگفتیدی: «آشان ایتا دیوزره حرفان نی به. آیا دیو تانه کورانه چشمانه بازه کونه؟»

یهودیان عیسایه به عنوانه مسیح قبول نوکونیدی

۲۲ زمان برگزاری عیده وقف اورشلیمه میان فرسه بو. زمستان بو ۲۳ و عیسی معبدہ میان، ایوانه سلیمانہ میان راه شویی. ۲۴ یهودیان اونه دور جمع بوستیدی و بوگفتیدی: «تا کی خوایی امره شکه میان بداری؟ اگر مسیح ایسی، امره آشکارا بوگو».

۲۵ عیسی جواب بده: «شمره بوگفتم، اما باور نوکونیدی. کارایی کی من به نام می پتر کونم، مره شهادت دیهیدی. ۲۶ اما شومان ایمان ناوردیدی، چونکی از می گوسفندان نی پیدی. ۲۷ می گوسفندان، می صدایه گوش کونیدی. من اوشانه شناسم و اوشان می دونبال آیدی. ۲۸ من اوشانه زندگی به ابدی بخشم و یقیناً هرگز هلاکه نیبیدی و کسی اوشانه از می دست نتانه بدوزده. ۲۹ می پتر کی اوشانه مره بخشه، از همه پبله تره و هیچکس نتانه اوشانه از می پتره دست بدوزانه. ۳۰ من و پتر ایتیم».

۳۱ اون وخت ایدفعه دیگر یهودیان سنگ اوسدیدی تا اونه سنگساره کونید. ۳۲ عیسی اوشانه بوگفته: «کارایه خوبه زیادی از می پتر شمره نیشان بدم، بخاطره کویتا خوآیدی مره سنگساره کونید؟»

۳۳ جواب بدیدی: «بخاطره کاره خوب نی به کی تره سنگسار کونیم، بلکی بخاطره انکی کفر گی. چونکی انسانی و خودته خدا خوانی!»

۳۴ عیسی اوشانه بوگفته: «مگر در شیمی تورات نمو کی خدا بوگفته، شومان خدایانید؟* ۳۵ هیچ قسمتی از کیتابه مقدس از اعتبار ساقطه نیبه. اگر اوشانی کی کلامه خدا اوشانه فرسه، خدایان خوانده بیید، ۳۶ چوطو تانیدی کسی به کی پتر اونه وقف بوکوده و به دنیا اوسه کوده، بیگید کی: (کفر گه،) تنها به خاطر کی بوگفتم خدا پسر؟ ۳۷ اگر می پتره کارانه بجا ناورم، می کلامه باور نوکونید. ۳۸ اما اگر بجا آورم، حتی اگر می کلامه باور ناوردیدی، دسته کم به اونه کاران ایمان باورید تا بدانید و باور بدآرید کی پتر در منه و من در پتر» ۳۹ اون وخت ایدفعه دیگر خوآستیدی کی اونه گرفتاره کونید، ولی از اوشانه دست در بوشو. ۴۰ بعد از اون، عیسی به او طرفه رود اردن، او به کی یحیی قبلاً تعمید دی، بوشو و او به پیسه. ۴۱ خیلی یان عیسی ورجه بمویدی. اوشان گفتیدی: «هرچند کی یحیی هیچ معجزه بی نوکوده، ولی هراونچی کی درباریه ا شخص بوگفته، حقیقت داشتی» ۴۲ پس خیلی یان او به عیسی ایمان باوردیدی.

۱ مردی ایلعازر نام مریض ہو۔ اون از مردمانہ بیت عنیا ہو، دہی کی مریم و اونہ خواخور مارتا اویہ شین بید۔ ۲ مریم اوزنی ہو کی عیسی پایانہ معطر بوکودہ و خو گیسہ آمرہ اونہ خوشکہ کودہ۔ اونہ برار ایلعازر مریضہ بوستہ ہو۔ ۳ پس ایلعازر خواخوران، عیسی رہ پیغام بدیدی و بوگفتیدی: «ای سرور، تی دوست عزیز مریضہ»

۴ عیسی وختی آ خبرہ بیشنوستہ بوگفتہ: «آ مریضی مرگہ آمرہ بہ آخر نرسہ، بلکی خدا جلالہ وستی بہ، تا خدا پسر، توسطہ اونہ مریضی جلال پیدا بوکونہ» ۵ عیسی مارتا و اونہ خواخور و ایلعازر دوست داشتی۔ ۶ پس وختی بیشنوستہ کی ایلعازر مریضہ، دو روز دیگرم در جایی کی ایسہ ہو، پیسہ۔

۷ بعد از اون، خو شاگردانہ بوگفتہ: «بأیید بازم بہ یہودیہ بیشیم»

۸ اونہ شاگردان بوگفتیدی: «اوستاد، چند روز پیش ہو کی یہودیان خواستیدی ترہ سنگسارہ کونید، تو بازم خوائی اویہ بیشی؟»

۹ عیسی جواب بدہ: «مگر ہر روز دوازده ساعت فیہ؟ اونی کی در روز راہ شہ لغزش نوخورہ، چونکی نورہ آ دنیایہ دینہ۔ ۱۰ اما اونی کی در شب راہ شہ لغزش خورہ، چونکی نوری نأرہ» ۱۱ بعد از آ حرفان، اوشانہ بوگفتہ: «آمی رفق ایلعازر خوفتہ، اما شوئون درم تا اونہ پیدارہ کونم»

۱۲ پس شاگردان اونہ بوگفتیدی: «ای سرور، اگر خوفتہ، خورہ خورہ خوب بہ» ۱۳ اما عیسی از اونہ مرگ حرف زہی، در حالی کی اونہ شاگردان فکر کودیدی کی گہ اون خوفتہ۔

۱۴ اون وخت عیسی آشکارا اوشانہ بوگفتہ: «ایلعازر ہمدہ۔ ۱۵ شیمی وستی خوشحالم کی اویہ نیسہ بوم، تا ایمان بأورید۔ اما الآن اونہ ورجہ بیشیم»

۱۶ پس توما کی بہ دوقولو معروف ہو، شاگردانہ بوگفتہ: «بأیید امانم بیشیم و اونہ آمرہ بیمیریم»

عیسی، قیامت و حیاتہ

۱۷ وختی عیسی اویہ فرسہ، بفہمستہ کی چہار روز ایلعازر قبرہ میان بنہ پیدی۔ ۱۸ بیت عنیا حدوداً سہ کیلومتر اورشلیمہ آمرہ فاصلہ داشتی۔ ۱۹ یہودیانہ زیادی مریم و مارتا ورجہ بموید تا اوشانہ بخاطرہ مرگہ ایلعازر تسلی بدید۔ ۲۰ پس وختی مارتا بیشنوستہ کی عیسی اویہ آمون درہ، اونہ استقبال بوشو۔ اما مریم خانہ میان پیسہ۔ ۲۱ مارتا عیسایہ بوگفتہ: «ای سرور، اگر آیہ پیسہ بی، می برار نمردی۔ ۲۲ اما دأنم کی الآن اگر ہر چی از خدا بخوائی، ترہ فدہ»

۲۳ عیسی اونہ بوگفتہ: «تی برار زندہ بہ»

۲۴ مارتا اونہ بوگفتہ: «دأنم کی در روز قیامت زندہ بہ»

۲۵ عیسی بوگفتہ: «قیامت و حیات من ایسم۔ اونی کی مرہ ایمان بأورہ، حتی اگر بیمیرہ بازم زندہ بہ» ۲۶ و ہر کی زندہیہ و مرہ ایمان دأرہ، یقیناً تا ابد نیمیرہ۔ آیا آنہ باور کونی؟»

۲۷ مارتا بوگفتہ: «بلہ، ای سرور، من ایمان دأرم کی تو ایسی مسیح، خدا پسر، اونی کی باید بہ جہان بموی»

۲۸ آنہ بوگفتہ و بوشو خو خواخور مریمہ دوخوآدہ و خلوتی اونہ بوگفتہ: «اوستاد آیہ ایسہ و ترہ دوخوانہ» ۲۹ مریم وختی آنہ بیشنوستہ، بدونہ معطلی ویریشتہ و اونہ ورجہ بوشو۔ ۳۰ عیسی ہنوز واردہ دہکدہ نوبوستہ ہو، بلکی جایی ایسہ ہو کی مارتا اونہ ملاقات بوکودہ ہو۔ ۳۱ یہودیائی کی مریمہ آمرہ خانہ میان ایسہ بید و اونہ تسلی دیدی، وختی پیدہ پیدی کی مریم عجلہ آمرہ ویریشتہ و بیرون بوشو، اونہ دونبالسر بوشو پیدی، فکر کودیدی کی قبرہ سر شوئون درہ تا اویہ گریہ و زاری بوکونہ۔ ۳۲ وختی مریم اویہ فرسہ کی عیسی ایسہ ہو، اونہ پیدہ و اونہ پا زیر بکفتہ و بوگفتہ: «ای سرور، اگر آیہ پیسہ بی، می برار نمردی!» ۳۳ وختی عیسی، گریہ و زاریہ مریم و یہودیائی کی اونہ آمرہ ہمراہ بید، پیدہ، اونہ روح آشفٹہ و سخت منقلبہ بوستہ۔ ۳۴ وورسہ: «اونہ کویہ بنہ پیدی؟» بوگفتید: «ای سرور، یأ و پیدین» ۳۵ عیسی گریہ بوکودہ۔ ۳۶ پس یہودیان بوگفتیدی: «بیدینید چقدر اونہ دوست داشتی» ۳۷ اما بعضی یان بوگفتیدی: «آیا کسی کی او مرد کورہ چشمانہ بینا بوکودہ، نتأستی ایلعازر مرگہ جلوہ بیگیرہ؟»

ایلعازرِ زندہ بوستن

۳۸ بعد از اون، عیسی، در حالی کی باز آشفته بو، قبره سر بمو. قبر، غاری بو کی اونه دهانه رو سنگی بنه بید. ۳۹ بفرمأسته: «سنگه اوسنید.»

مارتا میتِ خواخور بوگفته: «ای سرور، الآن د بویه بد دهه، چونکی چهار روز بوگذشته.»
 ۴۰ عیسی اونه بوگفته: «مگر تره نوگفتم کی اگر ایمان بأوری، خدا جلالة دینی؟» ۴۱ پس سنگه اوسدیدی. اون وخت عیسی آسمانه نیگاه بوکوده و بوگفته: «پتر تره شکر کونم کی مره بیشنوستی. ۴۲ من دانستیم کی همیشه مره ایشنوی. اما اونه کسان وستی بوگفتم کی در آیه ایسه بیدی، تا ایمان بأورید کی تو مره اوسه کودی.» ۴۳ اونه بوگفته و بعد از آن، صدایه بلندہ آمره دوخوآده: «ایلعازر، بیرون بیأ!» ۴۴ پس او میت کی اونه دست و پایہ کفنه آمره دوسته بید و اونه صورته ایأ دستاله آمره پپوشانه بید، بیرون بمو. عیسی اوشانه بوگفته: «اونه بازه کونید و وثلید بشه.»

عیسی قتله توطئه

۴۵ پس خیلی از یهودیانی کی به دئنه مریم بمو بید و عیسی کاره بیده بید، اونه ایمان بأوردیدی. ۴۶ اما بعضی یان بوشویدی فریسیانه ورجه و اوشانه از اونچی کی عیسی بوکوده بو، خبر بدیدی. ۴۷ پس سرانه کاهنان و فریسیان بینیشتیدی و مشورت بوکودیدی. بوگفتیدی: «چی بوکونیم؟ ا مرد معجزاته زیادی ظاهره کونه. ۴۸ اگر وثلیم اون، هوطو پیش بشه، همه به اون ایمان آوریدی و رومیان آیدی و ا مکانه و اقومه از امی دست بیرون آوریدی.»

۴۹ اما ایأ از اوشان کی اونه نام قیافا و در او سال کاهن اعظم بو، دیگرانه بوگفته: «شومان هیچی نآیدی. ۵۰ فکر نوکونید صلاح اونه کی اینفر قومه وستی بمیره، تا انکی تمامه مردم نابوده بید.» ۵۱ اما ا حرف از خودش نوبو، بلکی چون در او سال اون کاهن اعظم بو اطلو نبوت بوکوده کی عیسی قومه وستی میره، ۵۲ نه تنها قومه وستی، بلکی برای جمع کودن و ایأ بوستنه خدا زا کآن کی پراکنده بیدی. ۵۳ بعد از او روز، اونه قتله توطئیه دیچه بیدی.

۵۴ از اون به بعد، عیسی آشکارا د یهودیانه میان رفت و آمد نوکودی، بلکی به شهری کی اونه نام افرایم بو در ناحیه پی نزدیکه بیابان بوشو و خوشا گردانه آمره اویه پیسه.

۵۵ وختی یهودیانه عیده پسخ نزدیکه بوسته، عده زیادی از جاهایه مختلف به اورشلیم بوشویدی تا رسمه تطهیر کودنه قبل از پسخ بجا بأورید. ۵۶ اوشان به دونبال عیسی بید، وختی معبدہ صحن میان ایسه بید، همدیگره گفتیدی: «چی فکر کونیدی؟ آیا اصلاً عیده نایه؟» ۵۷ اما سرانه کاهنان و فریسیان دستور بده بید کی هر وخت کسی بدانه عیسی کویه ایسه، خبر بده تا اونه دستگیری بوکونید.

۱۲

عیسی تدھین

۱ شیش روز قبل از عیده پسخ، عیسی به بیت عنیا، جایی کی ایلعازر زندگی کودی، بمو؛ هونی کی عیسی اونه از مُرده یانه میان زندہ کوده بو. ۲ در اویه به افتخاره عیسی شام بدیدی. مارتا پذیرایی کودی و ایلعازر از جمله کسان بو کی اونه آمره سفره سر نیستہ بو. ۳ اون وخت، مریم عطره گران قیمتی به کی از سنبله خالص و حدوداً نیم لیتر بو، بیگفته و عیسی پایانه معطره کوده و خو گیسانه آمره اونه پایہ خوشکه کوده، تا جایی کی خانه پُر از عطر بو بوسته بو. ۴ اما یهودایه اسخریوطی، ایأ از عیسی شاگردان کی بعداً اونه به دشمن تسلیمه کوده، بوگفته: ۵ «چره ا عطره سیصد دینار نوفر وختیدی تا اونه پوله فقیرانه فدید؟» ۶ اون اونه، فقیرانه وستی نوگفتی، بلکی به ا خاطر گفتی کی خودش دوزد بو. اون مسئوله دخل و خرج بو، و از پولی کی اونه ورجه بنه بید، دوزدی کودی.

۷ پس عیسی بوگفته: «اونه به حاله خودش بنید، چونکی ا عطره می روز دفن کودنہرہ بدآشته بو. ۸ فقیرانه همیشه شیمی آمره دأریدی، اما مره همیشه نأریدی.»

۹ عده زیادی از یهودیان چون ییشوسیتیدی عیسی او به ایسه، بمویدی تا نه فقط عیسایه بلکی ایلعازم کی زنده بوکوده بو، بیدینید. ۱۰ پس سرآنه کاهنان تصمیم بیگفتیدی تا ایلعازم بوکشید، ۱۱ چونکی باعث بو بوسته بو کی خیلی از یهودیان از اوشان دوره بید و به عیسی ایمان بأورید.

عیسی پادشاه مآستن وارده اورشلیم به

۱۲ صبحه دم جمعیه زیادی کی عیده ره بموید، وختی ییشوسیتیدی عیسی به اورشلیم آمون دره، ۱۳ نخله درخته شاخه یانه به دست بیگفتیدی و اونه پیشواز بوشویدی. اوشان فریادزنان گفتیدی: «هوشیانا!»*

مبارکه، اونی کی به نام خداوند آیه!

مبارکه، اسرائیل پادشاه!»

۱۴ اون وخت عیسی کره الاغیه پیدا بوکوده و اونه سوار بوسته، هوطو کی بینویشته بو بوسته بو:

۱۵ «نوا ترسن! ای صهیون دختر،

بیدین، تی پادشاه

کره الاغه سر سواره آمون دره!»*

۱۶ اونه شاگردان اول چیزانه نفهمستیدی، اما وختی عیسی جلال پیدا بوکوده، به یاد بأوردیدی کی چیزان همه درباریه اون بینویشته بو بوسته بو، هوطوی کی مردم اونه آمره بوکوده بید.

۱۷ وختی عیسی ایلعازم دوخواه و زنده کوده و از قبر بیرون بأورده، جماعته زیادی او به ایسه بید. اوشان او چیزی کی بیده بید شهادت دیدی. ۱۸ خیلی از مردم به هه دلیل اونه پیشواز بوشویدی، چونکی ییشوسیتیدی بید، چه معجزه یی از اون ظاهره بوسته بو. ۱۹ پس فریسان همدیگره بوگفتیدی: «بیدینید کی شومان راه به جایی نبریدی. نیگاه بوکونید تمامه دنیا اونه دونبال بوشویدی!»

یونانیان به دونباله عیسی ملاقاتیدی

۲۰ از کسان کی عبادت ره، به عید بموید، تعدادی یونانی بید. ۲۱ اوشان فیلیپسه ورجه بمویدی کی اهله بیت صیدایه جلیل بو. اونه بوگفتیدی: «ای سرور، خوایم عیسایه بیدینیم.» ۲۲ فیلیپس بمو و آندریاس بوگفته و اوشان هر دوتا بوشویدی عیسایه بوگفتیدی.

۲۳ عیسی اوشانه بوگفته: «وخته جلال پیدا کودنه انسانه پسر فرسه. ۲۴ آمین، آمین، شمره گم، اگر دانه گندم خاکه میان نکفه و نییره، تنها مانه، اما اگر نییره، بار زیاد آورده. ۲۵ کسی کی خو جانه دوست بدآره، اونه از دست دهه، اما کسی کی در آ دنیا از خودشه جان نفرت بدآره، اونه تا زندگی به ابدی حفظ کونه. ۲۶ اونی کی بخوایه مره خدمت بوکونه، بایستی از من پیروی بوکونه، و جایی کی من ایسم، می خادمم او به ایسه. کسی کی مره خدمت بوکونه، می پتر هم اونه سربلنده کونه.

عیسی از خودشه مردن حرف زنه

۲۷ «الآن می جان در اضطرابه، چی بگم؟ آیا بگم، پتر! مره از آ ساعت آزاده کون؟ اما به هه دلیل من به آ وخت فرسم. ۲۸ پتر تی نام جلال بدن!»

اون وخت ندایی از آسمان فرسه کی: «جلال بدم و بازم دهم!» ۲۹ پس مردمی کی او به ایسه بید، انه ییشوسیتیدی و بوگفتیدی: «رعد بو!» دیگران بوگفتیدی: «ایتا فرشته اونه آمره حرف بزه.»

* ۱۲:۱۳ کله به «هوشیانا» در زبانه عبری «نجات بده» معنی دهه. از آ کله موقعه حمد و ستایش استفاده کودیدی. تورات، کیتابه مزمو، باب ۱۱۸، آیه ۲۵ و

* ۱۲:۱۵ تورات، کیتابه زکریا، باب ۹، آیه ۹.

۳۰ عیسیٰ ہوگفتہ: «آندا شیعی وستی بو، نہ می وستی. ۳۱ الآن زمانہ داوریہ آ دنیاہ: الآن رئیسہ آ دنیا بیرون تودہ بہ. ۳۲ و من، وختی کی از زمین بلندہ ہم ہمہیہ بہ طرفہ خودم آورم.» ۳۳ اون آ حرفانہ آمرہ، اشارہ بہ مرگی بوکودہ کی اونہ انتظارہ داشتی. ۳۴ مردم ہوگفتیدی: «طبق اونچی کی از تورات بیشنوستیم، مسیح تا آبد باقی مانہ، پس چوطویہ کی گہ انسانہ پسر باید بلندہ بہ؟ آ انسانہ پسر کی یہ؟»

۳۵ عیسیٰ آشانہ ہوگفتہ: «تا مدتہ کمی نور شیعی آمرہ ایسہ! پس تا مدتی کی ہنوز نورہ دأریدی، راہ بیشید، مبدا کی تاریکی شرہ پیگیرہ. اونی کی تاریکی میان راہ شہ، نانہ کویہ شوئون درہ! ۳۶ تا زمانی کی نورہ دأریدی، بہ نور ایمان بأورید، تا نورہ زاکان ببید.»
وختی آ حرفانہ بزہ، از اویہ بوشو و خودشہ از اوشان پنانہ کودہ.

مردمہ بی ایمانی

۳۷ با اونکی عیسیٰ معجزاتہ زیادی اوشانہ چشمانہ جلو انجام بدہ بو، بہ اون ایمان نأوردیدی. ۳۸ ہنہ وستی اشعیایہ نبی پیشگوئی، ثابتہ بہ کی ہوگفتہ بو:
«کیہ، ای خداوند کی امی پیغامہ باور بوکونہ،
و کیہ کی قدرتہ خداوند * اونہرہ آشکارہ بوستہ؟» *
۳۹ هوطو کی اشعیایہ نبی خودش در جایہ دیگر ہوگفتہ، اوشان نتأستیدی ایمان بأورید چونکی:
۴۰ «اون، اوشانہ چشمانہ کور،
و اوشانہ دیلانہ سختہ کودہ،
تا خوشانہ چشمانہ آمرہ نیدینید،
و خوشانہ دیلانہ آمرہ نفہمید،
و وانگردید تا اوشانہ شفا بدم.» *

۴۱ اشعیایہ آ خاطرانہ ہوگفتہ چونکی اونہ جلالہ بیدہ و دربارہیہ اون حرف بزہ.
۴۲ با انکی حتی خیلی از حاکمانہ قوم عیسایہ ایمان بأوردیدی، اما از ترسہ فریسیان، خوشانہ ایمانہ اقرار نوکودید، نوکونہ کی اوشانہ از کنیسہ بیرونہ کونید. ۴۳ چونکی تعریفہ مردمہ بیشتر از تعریفہ خدا دوست داشتیدی.
۴۴ اون وخت عیسیٰ با صدایہ بلند ہوگفتہ: «ہر کی بہ من ایمان بأورہ، نہ بہ من بلکی بہ او کسی کی مرہ اوسہ کودہ ایمان بأورہ. ۴۵ ہر کی مرہ دینہ، اونیہ دینہ کی مرہ اوسہ کودہ. ۴۶ من ایتا نورہ مأنستن بہ جہان بموم تا ہر کی بہ من ایمان بأورہ، تاریکی میان نیسہ. ۴۷ اگر کسی می حرفانہ بیشنویہ ولی از اون اطاعت نوکونہ، من اونہ داوری نوکونم، چونکی نموم تا مردمہ دنیاہ داوری بوکونم، بلکی بموم تا اوشانہ نجات بخشم. ۴۸ کسی کی مرہ ردہ کونہ و می حرفانہ قبول نوکونہ، ایتا داورہ دیگر ایسہ؛ ہو حرفانیہ کی ہوگفتم، در روز آخر اونہ محکومہ کونہ. ۴۹ چونکی من از طرفہ خودم حرف نزیم، بلکی پتری کی مرہ اوسہ کودہ، مرہ دستور بدہ کی چی بگم و از چی حرف بزیم. ۵۰ و من دائم کی اونہ دستور زندگیہ ابدیہ. پس اونچی بہ کی من گم ہو چیزی ایسہ کی پتر ہوگفتہ کی من بگم.»

۱۳

شاگردانہ پایہ شوستن

۱ ایروز قبل از عیدہ یسح، عیسیٰ دانستی اونہ و اگر دستنہ موقع از آ دنیا بہ پترہ ورجہ فرسہ، خو کسانہ کی آ دنیا میان دوست داشتی، تا حدہ کمال محبت بوکودہ.

* ۱۲:۳۸ در یونانی: «خداوندہ بازو» یعنی قدرتی کی نجات بخشہ * ۱۲:۳۸ تورات، کیتابہ اشعیایہ، بابہ ۵۳، آہ ۱. * ۱۲:۴۰ تورات، کیتابہ اشعیایہ، بابہ ۶، آہ ۱۰.

۲ وختہ شام ہو، ابلیس قبلًا یہودایہ اِسخَریوطی، شَمعونِ پسرہ دیلہ میانِ بنہ بو کی عیسیاہ تسلیمہ دشمن بوکونہ. ۳ عیسی کی دانستی پترِ ہمہ چیزہ اونہ دست بیسپردہ و از اونہ ورجہ بمو، و اونہ ورجہ شوئون درہ، ۴ از شام سر ویریشته و خوردایہ از تن بیرون باورده و ایتا حولہ اوسدہ و بہ خو کمر دَوستہ. ۵ بعد ایتا لگنہ میان آب دوکودہ و شروع بوکودہ خوشاگردانہ پایہ شوستن و اوشانہ پایہ او حولہ آمرہ کی خو کمرہ دور، دَوستہ بو خوشکہ کودہ. ۶ وختی بہ شَمعونِ پطرس فرسہ، اون عیسیاہ بوگفتہ: «ای سرور، تو خوائی می پایہ بوشوری؟»

۷ عیسی جواب بدہ: «الآن از درکِ اونچی کی کودن درم، ناتوانی، اما بعداً فہمی.»

۸ پطرس اونہ بوگفتہ: «ہرگز! تو ہرگز می پایانہ نوشوری!»

عیسی جواب بدہ: «تا ترہ نوشورم، از من سہمی نبری.»

۹ پس شَمعونِ پطرس بوگفتہ: «ای سرور، نہ فقط می پایانہ، بلکی می دستان و می سرہ ہم بوشور!»

۱۰ عیسی جواب بدہ: «اونی کی حمام بوکودہ، سر تا پا تمیزہ، د شوستن احتیاج نارہ، بجز اونہ پایان. بلہ، شومان پاکیدی، اما نہ ہمہ.» ۱۱ چونکی دانستی چہ کسی اونہ تسلیمہ دشمن کونہ و بخاطرہ آن بوگفتہ: «شومان ہمہ پاک نی پیدی.»

۱۲ بعد از آنکی عیسی اوشانہ پایانہ بوشوستہ، خوردایہ دوکودہ و بازم شام سفرہ سر بینیشته. اون وخت از اوشان وورسہ: «آیا بفہمستیدی کی شمرہ چہ کاری انجام بدم؟» ۱۳ شومان مرہ اوستاد و سرور دوخوانیدی، و درستم گیدی، چونکی ہطو ایسم.

۱۴ پس اگر من کی شیمی اوستاد و سرورم، شیمی پایانہ بوشوستم، شومان ہم باید ہمدیگرہ پایانہ بوشورید. ۱۵ من ا کارہ آمرہ شمرہ سرمشق بنم تا شومانم ہطو رفتار بوکونید کی من شیمی آمرہ بوکودم. ۱۶ آمین، آمین، شمرہ گم، نہ غلام از خو ارباب بزرگترہ، نہ فرستادہ، از خودشہ فرستندہ! ۱۷ الآن اشانہ دانیدی، خوش بحالہ شومان کی اگر اشانہ انجام بدید.

پیشگوئی یہودا خیانت

۱۸ «اونچی کی گفتن درم دربارہیہ ہمہیہ شومان نی.یہ. من اوشانی کی انتخاب بوکودم، شناسم. اما اگفتہیہ کیتابہ مقدس باید ثابت ببہ کی: امی ہمسفرہ می آمرہ بہ دشمنی ویریزہ.» ۱۹ پس الآن قبل از آنکی اتفاق دکفہ، شمرہ گم تا زمانی کی اتفاق دکفہ، ایمان باورید کی من ایسم. * ۲۰ آمین، آمین، شمرہ گم، ہر کی، کسی.یہ کی من اوسہ کونم قبول بوکونہ، مرہ قبول بوکودہ، و ہر کی مرہ قبول بوکونہ، اونہ کی مرہ اوسہ کودہ، قبول بوکودہ.»

۲۱ عیسی بعد از آنکی آنہ بوگفتہ، در روح منقلبہ بوستہ و آشکارا بوگفتہ: «آمین، آمین، شمرہ گم، ایتا از شومان مرہ بہ دشمن تسلیم کونہ.»

۲۲ شاگردان ہمدیگرہ نیگاہ بوکودیدی و در تعجب بید کی ا حرفانہ دربارہیہ کی گفتن درہ. ۲۳ ایتا از شاگردان کی عیسی اونہ دوست داشتی، اونہ سینہ ورجہ تکیہ بدہ بو. ۲۴ شَمعونِ پطرس اشارہ آمرہ از اون بخواستہ تا از عیسی وورسہ اونہ منظور کی.یہ.

۲۵ پس اون کمی عقب بوشو و بہ عیسی سینہ تکیہ بدہ و بوگفتہ: «ای سرور، اون کی.یہ؟»

۲۶ عیسی جواب بدہ: «اونی.یہ کی ا لقمہ نانہ بعد از آنکی کاسہ میان زخم و اونہ فدم.» و اون وخت، لقمہیہ کاسہ میان بڑہ و اونہ بہ یہودا، شَمعونِ اِسخَریوطی پسر فدہ. ۲۷ یہودا وختی لقمہیہ فیگیتہ، او لحظہ شیطان واردہ اون بوپوستہ. اون وخت عیسی اونہ بوگفتہ: «اونچی کی خوائی انجام بدی، زودتر انجام بدن.» ۲۸ اما ہیچکس از کسانی کی سفرہ سر نیشته بید، عیسی منظورہ نفہمستیدی. ۲۹ بعضی یان فکر کودیدی چونکی یہودا مسئلہ دخل و خرچہ، عیسی اونہ گہ کی اونچی کی عیدہرہ لازمہ بیہینہ، یا آنکی فقیرانہ چیزی فدہ. ۳۰ بعد از فیگیتنہ لقمہ، یہودا بدونہ معطلی بیرون بوشو و شب بو.

پیشگوئی یہ پطرس انکار

* ۱۳:۱۹ بہ بابہ ۸ آیہ ۲۴ نیگاہ بوکونید.

۳۱ بعد از آنکی یہودا بیرون بوشو، عیسیٰ بوگفته: «الآن انسانہ پسر جلال پیدا بوکودہ، و خدا ہم در اون جلال پیدا بوکودہ۔
 ۳۲ اگر خدا در اون جلال پیدا کودہ، پس خدایم اونہ در خودش جلال دہہ و اونہ بدونہ معطلی جلال دہہ۔ ۳۳ عزیزان، مدتہ
 کمی شیمی آمرہ ایسم۔ می دونبال گردیدی، هوطو کی یہودیائہ بوگفتم، الآنم شمرہ گم کی او جایی کی من شوئون درم، شومآن
 نتأیدی بأید۔ ۳۴ شمرہ ایتا حکمہ جدید فدم، و اون آنہ کی ہمدیگرہ دوست بدأرید، هوطوی کی من شمرہ دوست داشتیم، شومآنم
 باید ہمدیگرہ دوست بدأرید۔ ۳۵ از ہہ محبتی کی شومآن ہمدیگرہ کونیدی، ہمہ فہمیدی کی شومآن می شاگردیدی۔»
 ۳۶ شمعون پطرس بوگفته: «ای سرور، کویہ شوئون دری؟»

عیسی جواب بدہ: «تو الآن جایی کی من شوئون درم تتأنی می دونبال بایی، اما بعداً می دونبال آیی۔»

۳۷ پطرس بوگفته: «ای سرور، چرہ الآن تتأئم تی دونبال بایم؟ من می جانہ تی رایہ وستی نہم۔»

۳۸ عیسی بوگفته: «آیا در رایہ من تی جانہ نہی؟ آمین، آمین، ترہ گم، قبل از آنکی خروس بخوائہ، تو مرہ سہ بار انکار کونی۔»

۱۴

عیسی، تنہا رایی ایسہ بہ سمت پٹر

۱ «شیمی دیل نیگران نہ! بہ خدا ایمان بدأرید، بہ من ایمان بدأرید۔ ۲ می پٹرہ خانہ میان منزل زیادہ، و گر نہ شمرہ گفتم۔
 شوئون درم تا جایی شمرہ حاضرہ کونم۔ ۳ اون وخت کی بوشوم و جایی شمرہ حاضرہ کودم، بعداً ایم و شمرہ می ورجہ برم، تا جایی
 کی من ایسم شومآنم پیسید۔ ۴ جایی کی من شوئون درم، او رایہ دأیدی۔»

۵ توما اونہ بوگفته: «امآن حتی نأئیمی کویہ شوئون دری، پس چوطو تأئم رایہ بدأئم؟»

۶ عیسی اونہ بوگفته: «راہ و راستی و حیات من ایسم، ہیچکس می پٹرہ ورجہ نأیہ مگر بہ واسطہ یہ من۔ ۷ اگر مرہ شناختیدی،
 می پٹرم شناختیدی۔ اما بعد از آن، اونہ شناسیدی و اونہ بیدہ پیدی۔»

۸ فیلیپس اونہ بوگفته: «ای سرور، پٹرہ آمرہ نیشان بدن، ہن آمرہ کافیہ۔»

۹ عیسی اونہ بوگفته: «فیلیپس، خیلی وختہ کی شیمی آمرہ ایسم، ہنوز مرہ نشأختی؟ کسی کی مرہ بیدہ، پٹرہ بیدہ۔ پس چوطو
 ایسہ کی گی (پٹرہ آمرہ نیشان بدن؟) ۱۰ آیا باور ناری کی من در پٹرم و پٹرم در من؟ حرفائی کی من شمرہ گم از خودم نییہ، بلکی
 از پٹریہ کی در من ساکنہ، اونہ کی خو کارآنہ بہ انجام رسانہ۔ ۱۱ ا حرفہ کی من گم باور بوکونید کی من در پٹرم و پٹرم در من،
 و گر نہ اونہ کارآنہ وستی باور بوکونید کی من در پٹرم و پٹرم در من۔

۱۲ «آمین، آمین، شمرہ گم، اونی کی بہ من ایمان بدأرہ، اونم کارائی کی من کونم انجام دہہ، و حتی کارآنہ بزرگتر از اونم انجام
 دہہ، چونکی من پٹرہ ورجہ شوئون درم۔ ۱۳ و بہ نام من ہر چیزی کی بخوائید، من اونہ انجام دہم، تا پٹر در پسر جلال پیدا
 بوکونہ۔ ۱۴ اگر چیزی بہ نام من بخوائید من اونہ انجام دہم۔

روح القدس وعدہ

۱۵ «اگر مرہ دوست بدأرید، می احکامہ دأریدی۔ ۱۶ و من از پٹر خوائم و اون، پشتیانہ * دیگری شمرہ فدہ کی ہمیشہ شیمی
 آمرہ پیسہ، ۱۷ یعنی روحہ راستی کی دنیا تتأنہ اونہ قبول بوکونہ، چونکی نہ اونہ دینہ و نہ اونہ شناسہ، اما شومآن اونہ شناسیدی،
 چرہ کی شیمی ورجہ ساکنہ بہ و در آئندہ شیمی میان ایسہ۔

۱۸ «شمرہ بی کس ننم، شیمی ورجہ ایم۔ ۱۹ بعد از مدتی دنیا مرہ نیدینہ، اما شومآن مرہ دینیدی۔ چونکی من زندہ ایم، شومآنم
 زندگی کونیدی۔ ۲۰ در او روز فہمیدی کی من در پٹر ایسم و شومآن در من و منم در شومآن۔ ۲۱ اونی کی می احکامہ بدأرہ و از

* ۱۴:۱۶ پشتیان کی ہو روحہ راستی در بابہ ۱۵ آہ ۲۶ و بابہ ۱۶ آہ ۱۳ کی روح القدس ایسہ۔

اوشان پیروی بوکونه، اون مره دوست دأره؛ و اونی کی مره دوست دأره، می پئرم اونه دوست دأره و منم اونه دوست دأرم و خودمه اونه ره آشکاره کونم.»

۲۲ یهو (نه اون یهودایه اسخریوطی) (از اون وورسه: «ای سرور، چوطویه کی خوائی خودته آمره آشکاره کونی، امانه ا دنیا ره؟»
 ۲۳ عیسی جواب بده: «اگر کسی مره دوست بدأره، می کلامه دأره، و می پئرم اونه دوست دأره و امان اونه ورجه ایم و اونه آمره زندگی کونیم. ۲۴ اونی کی مره دوست نأره، می کلامم اطاعت نوکونه، و ا کلامه کی ایشنویدی از من نییه، بلکی از پئرییه کی مره اوسه کوده.

۲۵ «آ چیزانه تا الآن کی شیعی آمره ایسم، شمره بوگفتم. ۲۶ اما او پشٹیبان، یعنی روح القدس، کی پئر اونه به نام من اوسه کونه، اون همه چیزه شمره یاد دهه و هر اونچی کی من شمره بوگفتم، شمره به یاد آورده. ۲۷ شمره آرامش بجا نهم، می آرامشه شمره فدم. اونچی کی من شمره فدم اونی نییه کی دنیا شمره فده. شیعی دیل نیگران و هراسان نبه. ۲۸ بيشنوستیدی کی شمره بوگفتم، من شوئون درم. اما بازم شیعی ورجه ایم.» اگر مره دوست بدأشته بید، خوشحاله بوسنیدی کی می پئره ورجه شوئون درم، چونکی پئر از من بزرگتره. ۲۹ الآن انه قبل از آنکی چیزی پیدش بایه شمره بوگفتم، تا وختی کی اتفاق دکفه، ایمان بأورید. ۳۰ وخته زیادی نمأنسته کی شیعی آمره حرف بزیم، چونکی رئیس ا دنیا آمون دره، اون هیچ قدرتی بر من نأره. ۳۱ اما من کارییه کونم کی پئر مره دستور بده، تا دنیا بدأنه کی پئر دوست دأرم. * ویریزید، بیشیم.

۱۵

انگور درخته واقعی

۱ «انگور درخته حقیقی من ایسم و می پئر باغبانه. ۲ هر شاخه پی کی از منه و میوه نأوره، می پئر اونه و وینه، و هر شاخه پی کی میوه آورده، اونه هرَس کونه، تا زیادتر میوه بأورده. ۳ شومان الآن بخاطره کلامی کی شمره بوگفتم، پاکیدی. ۴ در من بمأنید، و منم در شومان مأنم. چونکی شاخه نتأنه از خودش میوه بأورده مگر اینکه در درخت بمأنه، شومانم نتأنید میوه بأورید اگر در من نمأنید. ۵ «من درخته انگور ایسم و شومان اونه شاخه یأنیدی. کسی کی در من بمأنه و منم در اون، میوه یه زیادی آورده. چونکی بدونه من هیچی نتأنیدی بوکونید. ۶ اگر کسی در من نمأنه، مثله شاخه پی ایسه کی اونه دور تودیدی و خوشکه به. خوشکه بوسته شاخه یأنه جمع کونیدی و آشه میان تودیدی و سوزانیدی. ۷ اگر در من بمأنید و می کلام در شومان بمأنه، هر چیزی کی بخوائید و درخواست بوکونید برآورده به. ۸ می پئر جلال در انه کی شومان میوه یه زیادی بأورید و اطوبی می شاگرد بیدی. ۹ «هوطو کی می پئر مره دوست داشتی، منم شمره دوست داشتیم. در می محبت بمأنید. ۱۰ اگر می احکامه بدأرید، در می محبت مأنیدی، هطو کی من می پئر احکامه بدأشتم و در اونه محبت مأنم. ۱۱ ا حرفانه شمره بوگفتم تا می شادی در شومان بایه و شیعی شادی کامل بیه.

۱۲ «می حکم انه کی همدیگره محبت بوکونید، هوطو کی من شمره محبت بوکودم. ۱۳ بيشتر از آن محبتی وجود نأره کی کسی خو جانه فدایه خو دوستان بوکونه. ۱۴ می دوستان شومانیدی، اگر اونچی کی شمره حکم بوکودم انجام بدید! ۱۵ د شمره غلام دونوخوأنم، چونکی غلام از خو اربابه کارآن خبر نأره، بلکی شمره می دوست دأنم، چونکی هر چی کی از می پئر بيشنوستم، شمره از اون باخبر بوکودم. ۱۶ شومان نبید کی مره انتخاب بوکودیدی، بلکی من شمره انتخاب بوکودم و قرار بزم کی بيشید و میوه بأورید و شیعی میوه بمأنه، تا هر چی از می پئر به نام من بخوائید، شمره فده. ۱۷ می حکم به شومان انه کی همدیگره محبت بوکونید!

دنیا نفرت از عیسی مسیح شاگردان

* ۱۴:۳۱ یا: تا دنیا بدأنه کی پئر دوست دأرم و من کاری کونم کی پئر مره دستور بده.

۱۸ «اگر دنیا از شومآن نفرت بدآره، به یاد باورید کی قبل از شومآن، از من نفرت داشتی. ۱۹ اگر متعلق به دنیا بید، دنیا شمره مثله خو کسان دوست داشتی. اما به دنیا تعلق نآریدی، من شمره از دنیا انتخاب بوکودم، بخاطرہ آنہ کی دنیا از شومآن نفرت دآره. ۲۰ کلامی به کی شمره بوگفتم به یاد باورید: اِغلام از خوا ارباب بزرگتر نی به.» اگر مره آزار بدید، شیمی آمرهیم هطو کونیدی و اگر می کلامه بدآشتیدی، شیمی کلامه هم دآریدی. ۲۱ اما همه یه آ کارآنہ می نام وستی شیمی آمره کونیدی چونکی اون کی مره اوسه کوده اونه نشناسیدی. ۲۲ اگر نمویم و آشانہ آ حرفآن زه بیم، گاهی نآشتیدی، اما الآن هیچ بهانه نی برای خوشآنہ گاهان نآریدی. ۲۳ کسی کی از من نفرت بدآره، از می پرم نفرت دآره. ۲۴ اگر آوشآنہ ره کاری نوکوده بیم کی بجز من کسی نوکوده، گاهی نآشتیدی، اما الآن با آنکی او کارآنہ پیده ییدی، هم از من، هم از می پرم نفرت دآریدی. ۲۵ اطوی به کی، کلامی کی در خوشآنہ تورات بمو، ثابت به کی: «از من بی دلیل نفرت دآریدی.» *

۲۶ «اما چون اوپشتیان کی از طرفه پتر روانه به، بآیه، یعنی روحه راستی * کی از پتره ورجه آیه، اون خودش می وستی شهادت دهه. ۲۷ و شومآنم باید شهادت بدید چونکی از اول می آمره بید.

۱۶

۱ «آ چیزآنہ شمره بوگفتم تا از راه بدره نیبید! ۲ شمره از کنیسه یان بیرونه کونیدی. حتی زمانی فرسه کی هر کی شمره بوکوشه، فکر کونه کی خدایه خدمت بوکوده. ۳ آ کارآنہ کونیدی، چونکی نه پتره شناسیدی نه مره! ۴ آ حرفآنہ شمره بوگفتم تا وخته اونه انجام فرسه، به یاد باورید کی شمره آگاه بوکوده بوم. اوشآنہ از اول شمره نوگفتم، چونکی خودم شیمی آمره بوم.

تعلیم درباریه روحه خدا

۵ «الآن کسی کی مره اوسه کوده اونه ورجه شوئون درم و هیچ کدام ونورسیدی (کویه شوئون دری؟) ۶ اما می حرفآنہ وستی شیمی دیل پُر از غم بو بوسته. ۷ با آ حال من شمره حقیقه گم کی می شوئون به نفع شومآنہ، چونکی اگر نشم، اوپشتیان شیمی ورجه نآیه، اما اگر بشم، اونه شیمی ورجه اوسه کونم. ۸ و وختی آیه، جهانہ از اونه گاه، و از عدالته خداوند، و از روز داوری آگاه کونه. ۹ گاهه جهان، بی ایمانی به منه. ۱۰ عدالت فراهمه، چونکی من پتره ورجه شوئون درم و د مره نیدینیدی. ۱۱ داوری آیه چونکی رئیسہ آ جهان داوری بو بوسته.

۱۲ «خیلی چیزآنہ دیگر دآرم کی شمره بگم، اما الآن طاقت اونه ایشنوستنه نآریدی. ۱۳ اما وختی روحه راستی * بآیه، شمره به طرفه حقیقت هدایت کونه. چونکی اون از طرفه خودش حرفی نزنه، بلکه اونچی به کی ایشنوه، گه، و اونچی به کی پیش آیه، شمره خبر دهه. ۱۴ اون مره جلال دهه، چونکی اونچی به کی از من فیگیره، شمره خبر دهه. ۱۵ هر چیزی کی پتره شینه، می شینم ایسه. هَنه وستی بوگفتم کی اونچی به کی از من فیگیره، شمره خبر دهه.

عیسی خوشاگردآنہ تسلی دهه

۱۶ «پس از مدته کمی، د مره نیدینیدی، بعد از مدته کمه دیگری بازم مره دینیدی.»

۱۷ اون وخت بعضی از اونه شاگردان همدیگره بوگفتیدی: «اونه منظور از آ حرفآن چی به کی: پس از مدته کمی، د مره نیدینیدی و پس از مدته کمه دیگری بازم مره دینیدی؟ یا آنکی گه (چونکی پتره ورجه شوئون درم؟) ۱۸ پس همدیگره گفتیدی: «آ (مدته کمی) کی گه، چی به کی اونه منظوره نفهمیم؟»

* ۱۵:۲۵ تورات، کیتابه مزمو، بابہ ۳۵، آیه ۱۹ و بابہ ۶۹، آیه ۴. * ۱۵:۲۶ رجوع بیه به یوحنا، بابہ ۱۴ آیه ۱۶ * ۱۶:۱۳ رجوع بیه به بابہ ۱۴، آیه ۱۶

۱۹ اما عیسی قبلاً دانستی کی خوابیدی از اون سؤال بوکونید؛ پس اوشانه بوگفته: «آیا انه وسقی همدیگره امره بحث کونیدی کی بوگفتم (پس از مدته کمی، د مره نیدینیدی، و پس از مدته کمه دیگری باز مره دینیدی؟) ۲۰ آمین، آمین، شمره گم، شومآن گریه و زاری کونیدی اما دنیا خوشحاله به. شومآن غمگینه بیدی، اما شیمی غم به شادی تبدیله به. ۲۱ زن تا وخته زایمان درد کشه، چونکی اونه وخت فرسه. اما وختی کی اونه زای به دنیا بمو، د خو درده به یاد ناوره، چونکی خوشحاله از آنکی انسانی به دنیا بمو. ۲۲ هطو کی شومآنم الآن غمگینیدی، اما باز شمره دینم کی شیمی دیل شاده به و هیچکس او شادی به از شومآن فینگیره. ۲۳ او روز د چیزی از من نخوابیدی. آمین، آمین، شمره گم، هر چی از پتر به نام من بخوابید، اونه شمره فده. ۲۴ تا الآن به نام من چیزی نخوابیدی. بخوابید تا پیدا بوکونید و شیمی شادی کامله به.

۲۵ «آ چیزانه مثله امره شمره بوگفتم، اما زمانی فرسه کی، د شیمی امره آجور حرف نزیم، بلکی آشکارا در مورد پتر شمره گم. ۲۶ او روز به نام من تقاضا کونیدی و شمره نگم کی من از طرفه شومآن از پتر تقاضا کونم. ۲۷ چره کی پتر خودش شمره دوست دأره، چونکی شومآن مره دوست داشتیدی و ایمان بأوردیدی کی از خدا ورجه بموم. ۲۸ من از پتره ورجه بموم و به دنیا وارده بوستم، و الآن ا دنیا به ترکه کونم و پتره ورجه شم.»

۲۹ اون وخت اونه شاگردان بوگفتیدی: «الآن آشکارا حرف زنی، نه مثله امره. ۳۰ الآن د دانیم کی از همه چیز آگاهی و حتی احتیاج ناری کسی خو سؤاله تی امره در میان بنه. هنه وسقی ایمان داریم کی از خدا ورجه بمویی.»

۳۱ عیسی اوشانه بوگفته: «آیا الآن واقعاً ایمان دأریدی؟ ۳۲ ولی زمانی فرسه کی، و حقیقتاً الآن فرسه کی پخشه بیدی و هر کی خو خانه و زندگی سر شه و مره تنها نه. ولی من تنها نییم، چونکی پتر می امره به. ۳۳ آ چیزانه شمره بوگفتم تا در من آرامش بدأرید، دنیا میان شومآن به زحمت دکفیدی؛ ولی شیمی دیل قوی به، چونکی من بر دنیا غلبه بوکودم.»

۱۷

عیسی دعا خودشهره

۱ بعد از آ حرفان عیسی آسمانه نیگاه بوکوده و بوگفته: «پتر! وختش فرسه. تی پسره جلال بدن تا تی پسر تره جلال بده. ۲ چونکی تو اونه قدرت فدیی بر تمامی به بشر تا همه به کسانیه کی تو به اون عطا بوکودی، زندگی به ابدی بخشه. ۳ و انه زندگی به ابدی، کی تره، تنها خدایه حقیقی و عیسی مسیح به کی اوسه کودی، بشناسید. ۴ من او کاری به کی مره بیسپرده بی، به کمال فرسانم، و آجور تره زمینه رو جلال بدم. ۵ پس الآن ای پتر، تو نم مره در حضور خودت جلال بدن، همان جلالی کی قبل از دنیا، تی ورجه داشتیم.

عیسی دعا شاگردانه

۶ «من تی نام به اوشانی کی از دنیا مره بخشه بی، آشکاره کودم. تی شین بید و تو اوشانه مره بخشه بی و تی کلامه بدأشتیدی. ۷ الآن بفهمستیدی کی هر چی کی مره بخشه بی حقیقتاً از طرفه تویه. ۸ چونکی او کلامی به کی مره بیسپردی، اوشانه بیسپردم و اوشان اونه قبول بوکودیدی و یقین بدأشتیدی کی از طرفه تو بمو و ایمان بأوردیدی کی تو مره اوسه کودی. ۹ می درخوآست اوشانه وسقی به؛ من نه دنیا وسقی، بلکی اوشانی وسقی تقاضا کونم کی تو مره بخشه بی. چونکی تی شینیدی. ۱۰ هر اونچی کی به من تعلق دأره، تی شینه و هر اونچی کی به تو تعلق دأره، می شینه و در اوشان جلال پیدا بوکودم. ۱۱ بیشتر از آن، دنیا میان نیسم، اما اوشان هنوز در دنیا ایسیدی. من تی ورجه ایم. ای پتره قدوس، تی نام مره بخشه بی، اوشانه به قدرته تی نام حفظ بوکون، تا ایثاً ببید، هطو کی امان ایسم. ۱۲ من اوشانه تا زمانی کی می امره ایسه بید، حفظ بوکودم، و از اوشان به قدرته تی نام کی مره بخشه بی، محافظت بوکودم. هیچ کدام از اوشان هلاکه نو بوستیدی، جز اونی کی باید به هلاکت برسه، تا پیشگوئی به کیتابه مقدس ثابت به. ۱۳ اما الآن تی ورجه ایم و آ حرفانه زمانی گم کی دنیا میان ایسم تا می شادی به خوشانه میان به کمال برساید. ۱۴ من تی

کلامه اوشانه قدم، اما دنیا از اوشان نفرت داشتی، چونکی متعلق به دنیا نی پیدی. هطو کی من تعلق نأرم. ۱۵ می درخواست آن نی به کی اوشانه از آ دنیا بیری، بلکی خوایم از سرور محافظت بوکونی. ۱۶ اوشان به آ دنیا تعلق نأریدی هطو کی من تعلق نأرم. ۱۷ اوشانه به وسیله یه تی حقیقت تقدیس بوکون؛ تی کلام، حقیقت! ۱۸ هطو کی تو مره به آ دنیا اوسه کودی، منم اوشانه آ دنیا میان اوسه کودم. ۱۹ من خودمه اوشانه وستی تقدیس کونم، تا اوشانم حقیقته امره تقدیس بیبید.

عیسی دعا خو همه تا پروانه ره

۲۰ «می درخواست فقط اوشانه ره نی به، بلکی برای کسانیه کی توسطه اوشانه پیغام به من ایمان آوریدی. ۲۱ تا همه ایتا بیبید، هطو کی تو ای پتر در منی و من در تو، طوری بوکون کی اوشانم در امان بیبید، تا دنیا ایمان باوره کی تو مره اوسه کودی. ۲۲ و من جلالیه کی مره بخشه یی، اوشانه بخشم، تا ایتا بیبید، هطوی کی امان ایتایم. ۲۳ من در اوشان و تو در من، طوری بوکون کی اوشانم کاملاً ایتا بیبید، تا دنیا بداننه کی تو مره اوسه کودی و اوشانه هوطوی دوست داشتی کی مره دوست داشتی. ۲۴ ای پتر خوایم اوشانی کی مره بخشه یی، می امره بیبید، هو جایی کی من ایسم، تا می جلاله بیدینید، جلالی کی تو مره بخشه یی؛ چون قبل از آنکی دنیا به وجود بایه، مره دوست داشتی.

۲۵ «ای پتره عادل، دنیا تره نشناسه، اما من تره شناسم، و اوشان دانیدی کی تو مره اوسه کودی. ۲۶ من تی نام به اوشان بشناسانم و بازم شناسانم، تا او محبتی کی تو مره داشتی، در اوشانم بمانه و منم در اوشان بمانم.»

۱۸

عیسی گرفتاره بوستن

۱ عیسی پس از گفته آ حرفان خوشا گردانه امره به او طرفه دره یه قدرون بوشو. در اویه باغی نه به و عیسی خوشا گردانه امره اویه بوشو. ۲ اما یهودا، اونه تسلیم کونده، او محله شناختی، چونکی عیسی و اونه شاگردان همیشه در او محل جمع بوستیدی. ۳ پس یهودا گروهی از سربازان و مأموران سرانه کاهنان و فریسیان اوسده و به اویه بمو، اوشان چراغ و مشعل و اسلحه امره اویه فرسه پیدی.

۴ عیسی با اونکی دانستی چی رخ دهه، جلو بوشو و اوشانه بوگفته: «کی دونبال گردیدی؟»

۵ جواب بدیدی: «عیسایه ناصری دونبال.»

بوگفته: «منم!» یهودایه خائیم اوشانه امره بو. ۶ وختی عیسی بوگفته، «منم» اوشان عقب عقب بوشویدی و زمینه رو بگفتیدی. ۷ عیسی ایبار دیگر از اوشان وورسه: «کی دونبال گردیدی؟» بوگفتیدی: «عیسایه ناصری دونبال.»

۸ جواب بده: «شمره بوگفتم کی من خودمم. پس اگر مره خوایدی، وئلید اشان یشید.» ۹ انه بوگفته تا اونچی کی قبلاً بوگفته بو، ثابت بیه کی: «هیچ کدام از اوشانی کی مره بخشه یی، از دست ندم.» *

۱۰ اون وخت شمعون پطرس شمشیری به کی داشتی، بیرون باورده و ضربه یی به خادمه کاهن اعظم بزه و اونه گوش راسته ووه. اونه خادمه نام ماخلوس بو. ۱۱ عیسی پطرس بوگفته: «تی شمشیره غلاف بوکون. آیا نباید او جام کی پتر مره فده، بنوشم؟»

بازجویی حنا از عیسی

۱۲ اون وخت سربازان، خوشانه فرمانده و مأموران یهودی امره، عیسایه دستگیر بوکودیدی و اونه دستانه دوستیدی. ۱۳ اول اونه حنا ورجه بریدید. حنا، قیافا زن پتر بو و او زمان کاهن اعظم بو. ۱۴ قیافا اونی بو کی یهودیان به توصیه کودی کی بهتره اینفر بخاطره قوم بیمیره.

* ۱۸:۹ تورات، کیتابه یوحنا، باب ۶، آیه ۳۹.

انکارِ پطرس

۱۵ شمعون پطرس و ایثا شاگرده دیگر عیسی دوبالسر بوشویدیدی. او شاگرد از آشنایانه کاهن اعظم بو. پس عیسی امره وارده حیاطه خانه‌یه کاهن اعظم بوبوسته. ۱۶ اما پطرس درپشت پیسه. او شاگردی کی از آشنایانه کاهن اعظم بو، بیرون بوشو و کنیزه امره کی دربان بو، حرف بزه و پطرس به خانه دورون بیرده. ۱۷ اون وخت او کنیز پطرس بوگفته: «مگر تو از شاگردانه او مرد نی‌بی؟»

پطرس جواب بده: «نی‌م.»

۱۸ هوا سرد بو. خادم‌ان و مأموران زغالله امره آتشی چاکوده بید و اونه دور جمع بوسته بید و خوشانه گرمه کودیدی. پطرس اوشانه امره ایسه بو و خودشه گرمه کودی.

بازجوییه کاهن اعظم از عیسی

۱۹ پس کاهن اعظم از عیسی درباره‌یه اونه شاگردان و اونه تعالیم و ورسه. ۲۰ عیسی جواب بده: «من به دنیا آشکارا حرف بزم و همیشه کنیسه و معبده میان کی یهودیان اویه جمع بیدی، تعلیم بدم و چیزی‌یه مخفیانه نوگفتم. ۲۱ چره از من وورسی؟ از اوشانی وورس کی می حرفانه پیش‌نوستیدی؛ اوشان بهتر دانیدی کی من اوشانه چی بوگفتم.»

۲۲ وختی آنه بوگفته، ایثا از قراولان کی اویه ایسه بو، ایثا سیلی اونه صورته بزه و بوگفته: «اطو کاهن اعظم جواب دی‌بی؟»

۲۳ عیسی جواب بده: «اگر خطا بوگفتم، بر می خطا شهادت بدن، اما اگر راست بوگفتم، چره مره زنی؟»

۲۴ اون وخت حنا اونه با دسته دوسته اوسه کوده قیافا کاهن اعظم ورجه.

پطرس عیسایه بازم انکار کونه

۲۵ موقعی کی شمعون پطرس ایسه بو و خودشه گرمه کودن دوبو، بعضی‌ان اونه بوگفتیدی: «مگر تو از اونه شاگردان نی‌بی؟» اون انکار بوکوده و بوگفته: «نه! نی‌م.»

۲۶ ایثا از خادمانه کاهن اعظم اویه ایسه بو. اون از بستگانه کسی بو کی پطرس اونه گوش ووه بو، بوگفته: «مگر من خودم تره اونه امره او باغه میان نیدم؟» ۲۷ پطرس بازم انکار بوکوده. هو لحظه ایثا خروس بخوانده.

عیسی محاکمه در حضوره پپلاؤس

۲۸ یهودیان عیسایه از قیافا ورجه به کاخ فرمانداره رومی بیریدی. وخته سحر بو. اوشان خودشان وارده کاخ نوبوستیدی تا نجسته نیبید و بتانید پسَخ بوخورد. ۲۹ پس پپلاؤس اوشانه ورجه بمو و وورسه: «آ مرد به چی جرمی متهم کونیدی؟»

۳۰ جواب بدیدی و بوگفتیدی: «اگر جرمی ناشتی، اونه به تو تسلیمه نوکودیم.»

۳۱ پپلاؤس اوشانه بوگفته: «شومان خودتان اونه بیرید و طبق شیمی شریعت اونه محاکمه بوکونید.»

یهودی‌ان بوگفتیدی: «آمان اجازه نأریم کسی‌یه اعدام بوکونیم.» ۳۲ به آ طریق عیسی حرفان در مورده آنکی چی جور مرگی در انتظاره اونه، ثابته به.

۳۳ پس پپلاؤس به کاخ واکردسته و عیسایه دوخواوده و اونه بوگفته: «آیا تو پادشایه یهودی؟»

۳۴ عیسی جواب بده: «آیا آنه تو خودت گی، یا دیگران درباره‌یه من تره بوگفتیدی؟»

۳۵ پپلاؤس جواب بده: «مگر من یهودی‌م؟ تی قوم و سرانه کاهنان تره به من تسلیم بوکودیدی. مگر چی بوکودی؟»

۳۶ عیسی جواب بده: «می پادشاهی از آ دنیا نی‌یه. اگر می پادشاهی از آ دنیا بو، می خادم‌ان جنگستیدی تا من به دسته یهودیان دستگیره نم. اما می پادشاهی از آ دنیا نی‌یه.»

۳۷ پِلاطُس اونه بوگفته: «پس تو پادشاهی؟»

عیسی جواب بده: «تو خودت گی کی من پادشاهم. من هَنه وستی به دنیا بَموم تا حقیقتہ شہادت بدم. پس هر کسی کی به حقیقت تعلق دأره، می صدایه گوش کونه.»

۳۸ پِلاطُس بوگفته: «حقیقت چیسه؟»

حکمه مصلوب بوستنه عیسی

وختی پِلاطُس آنه بوگفته، بازم بوشو بیرون یهودیانه ورجه و اوشأنه بوگفته: «من هیچ دلیلی اونه محکوم کودنهره نیدینم. ۳۹ اما شومأن ایتأ رسم دأریدی کی در روز پَسَخ ایتأ زندانی به شمره آزاده کونم. آیا خوآپیدی کی پادشاه یهوده آزاده کونم؟»

۴۰ اوشأن در جواب، داد بزه پیدی: «اونه نه! بلکه بارآبایه آزاده کون!» (بازآبا راهزن بو.)

۱۹

۱ اون وخت پِلاطُس دستور بده عیسایه شلاق بزیند. ۲ و سربازان، تاجی از خار بیافتیدی و اونه سر بنه پیدی و لیباسی ارغوانی رنگ اونه دوکودیدی. ۳ و اونه ورجه آموپیدی و گفتیدی: «سلام بر تو، ای پادشایه یهود.» و اونه سیلی زه پیدی.

۴ بعد از اون، پِلاطُس ایبار دیگر بیرون بَمو و یهودیانه بوگفته: «من اونه شیعی ورجه بیرون آورم تا بدأنید کی هیچ دلیلی اونه محکوم کودنهره پیدا نوکودم.» ۵ پس عیسی، تاجه خار و لیباسه ارغوانی آمره، بیرون بَمو. پِلاطُس اوشأنه بوگفته: «آنه، او شخص!»

۶ وختی سرأنه کاهنأن و قراولأنه معبد اونه بیده پیدی فریاد بزه پیدی و بوگفتیدی: «مصلوبه کون! مصلوبه کون!»

پِلاطُس اوشأنه بوگفته: «شومأن خودتأن اونه بیرید و مصلوبه کونید، چون من هیچ دلیلی اونه محکوم کودنهره پیدا نوکودم.»

۷ یهودیأن در جوابه اون بوگفتیدی: «أمان شریعتی دأریم کی طبق اون، ا شخص باید بیمیره، چونکی ادعا کونه خدا پسره!»

۸ وختی پِلاطُس آنه بیشنوسته، بیشتر بترسه. ۹ بازم به کاخ و آگردسته و از عیسی وورسه: «تواز کویه بَمویی؟» اما عیسی اونه جوابی نده. ۱۰ پس پِلاطُس اونه بوگفته: «مره هیچی نیگی؟ آیا نانی کی قدرت دأرم تره آزاده کونم و قدرت دأرم کی تره مصلوبه کونم؟»

۱۱ عیسی بوگفته: «هیچ قدرتی بر من ناشتی، مگر اینکه از بوجور، فیگفته بی ولی گگاهه اونی کی مره به تو تسلیم بوکوده از تو بیشتره.»

۱۲ بعد از اون، پِلاطُس سعی بوکوده کی اونه آزاده کونه، اما یهودیأن فریاد زه پیدی و گفتیدی: «اگرا مرد آزاده کونی، قیصر دوست نی بی! هر کی ادعایه پادشاهی کونه، به ضده قیصر حرف زنه.»

۱۳ وختی پِلاطُس ا حرفأنه بیشنوسته، عیسایه بیرون بأورده و خودش بر مسنده داوری بینشته، در محلی کی به «سنگه فرش» معروف بو و به زبانه عبرانیأن «جَبَاتَا» گفتیدی. ۱۴ اوروز، روز «تهیه» عیده پَسَخ بو و ظهر نزدیک بو. پِلاطُس یهودیانه بوگفته: «آنه شیعی پادشاه!»

۱۵ اوشأن فریاد بزه پیدی: «اونه از میان اوسن! اونه از میان اوسن. اونه مصلوبه کون!»

پِلاطُس بوگفته: «آیا شیعی پادشایه مصلوبه کونم؟»

سرأنه کاهنأن جواب بدیدی: «أمان پادشاهی جز قیصر نأریم.»

۱۶ سر آخر پِلاطُس عیسایه به اوشأن بیسپرده تا اونه مصلوبه کونید.

عیسی به صلیب کشن

اون وخت عیسایه بیگفتیدی و بیردیدی. ۱۷ عیسی صلیب به دوش بیرون بوشو، به سمته محلی به نام جمجمه کی به زبانه عبرانیأن جُلجُتا خوانده به. ۱۸ اویه اونه به صلیب بکشه پیدی. اونه آمره دو نفر دیگر، اونه دو طرف مصلوبه کودیدی و عیسی اوشأنه میان قرار داشتی. ۱۹ به دستوره پِلاطُس ایتأ نیولشته اونه صلیبه جور نصب بوکودیدی، کی اونه رو بینوولشته بوبسته بو: «عیسایه

ناصری، پادشایه یهود» ۲۰ خیلی از یهودیان او نیویشته به بخواندیدی، چون جایی کی عیسایه به صلیب بکشه پیدی، نزدیک به شهر بو و او نیویشته به زبانه عبرانیان و لاتینی و یونانی بو.

۲۱ پس سرانه کاهانه یهود پیلانُس بوگفتیدی: «نینیوس، (پادشاه یهود)، بلکی بینیویس اَ مرد بوگفته کی من پادشاه یهودم.»

۲۲ پیلانُس جواب بده: «اونچی بینیویستم، بینیویستم.»

۲۳ وختی سربازان عیسایه به صلیب بکشه پیدی، اونه لیباسانه اوسدیدی و به چهارتا قسمت تقسیم بوکودیدی. هر کدام ایتا تیکه اوسدیدی. اونه لیباسه زیر هم فیگفتید. اما او لیباس درز ناشتی، بلکی یکسره از بوجور به بیزیر ببافته بو بوسته بو. ۲۴ پس همدیگره بوگفتیدی: «آنه تیکه تیکه نوکونیم، بلکی قرعه تودیم و بیدینیم کی شین به.» اَطوینی پیشگوینی به کیتابه مقدس ثابته به کی:

«می لیباسانه خوشانه میان تقسیم کونیدی

و می لیباسانه ره قرعه تودیدی.» *

پس سربازان هوطو بوکودیدی.

۲۵ عیسی صلیبه نزدیکی اونه مار و اونه خالاً و مریم کلپاس زن و مریم مجدلیه ایسه بید. ۲۶ وختی عیسی خو مار و او شاگردی به کی دوست داشتی و اونه نگار ایسه بو، بیده، خو ماره بوگفته: «بانو، آنه، تی پسر!» ۲۷ بعد از آن او شاگرده بوگفته: «آنه، تی مار!» از او ساعت، او شاگرد، عیسی ماره خودشه خانه بیرده.

عیسی مردن

۲۸ اون وخت عیسی دانستی کی همه چیز به انجام برسه؛ بوگفته: «تشنه‌یم!» به اَ خاطر بوگفته تا پیشگوینی به کیتابه مقدس ثابت بیه. ۲۹ در اوویه ظرفی نه بو پر از شرابه ترشیده. پس اسفنجی به به او شراب بزه پیدی و بنه پیدی ایتا شاخه سر و اونه دهان ورجه بیردیدی. ۳۰ وختی عیسی شرابه پیچشته، بوگفته: «به انجام برسه.» بعد از اون، خو سره خمه کوده و خو روحه تسلیم بوکوده.

۳۱ او روز، روز «تهیه» بو، و روز بعد، شبّات بزرگ. از اوویه کی حاکمانه یهود نخواستیدی کی جسدان، تا روز بعد صلیبه رو بمانه، از پیلانُس بخواستیدی کی او سه نفره ساق پایه بشکیند و اوشانه جسدانه از صلیب بیزیر بأورید. ۳۲ پس سربازان بو پیدی و اولین نفره ساق پا و اویتا ساق پایه کی عیسی امره به صلیب بکشه بید، بشکته پیدی. ۳۳ اما وختی به عیسی فرسه پیدی، بیده پیدی کی بمرده، اونه ساقانه نشکته پیدی. ۳۴ اما ایتا از سربازان نیزه به اونه پهلو به بزه و هو لحظه از اونه بدن خون و آب جاری بو بوسته. ۳۵ اونی کی آنه بیده شهادت دهه، تا شومائم ایمان بأورید. اونه شهادت راسته و اون دانه کی حقیقته گفتن دره. ۳۶ اشان رخ بده تا پیشگوینی به کیتابه مقدس ثابت بیه کی: «هیچ کدام از اونه استخوانان نشکفه.» * ۳۷ و قسمتی دیگرم از کیتابه مقدس کی گه: «اونیه کی به اون نیزه بزه پیدی، تماشا کونیدی.» *

عیسی دفته کون

۳۸ اون وخت یوسف، اهله رame، از پیلانُس اجازه بخواسته کی عیسی جسده فیگیره. یوسف از پروان عیسی بو، اما مخفیانه. چونکی از حاکمانه یهود ترسه بی. پیلانُس اونه اجازه بده. پس بمو و عیسی جسده فیگفته. ۳۹ نيقوديموس کی قبلًا شبانه عیسی ورجه بوشو بو، بمو و خو امره عطری از مر و عود کی حدوده سی و پنج کلو بو، بأورده. ۴۰ پس اوشان عیسی جسده فیگفتیدی و اونه به رسمه دفته یهودیان عطریاته امره کفنه میان پیچنیدی. ۴۱ نزدیکه او جایی کی عیسی مصلوبه بوسته، باغی بو کی او باغه میان مقبره‌یی تازه وجود داشتی کی هنوز مرده‌یی در اون ننه بید. ۴۲ پس چونکی روز «تهیه» یهودیان بو و او مقبره‌یم نزدیک بو، عیسی جسده در اوویه بنه پیدی.

* ۱۹:۲۴ تورات، کیتابه مزمو، بابه ۲۲ آیه ۱۸. * ۱۹:۳۶ تورات، کیتابه خروج، بابه ۱۲، آیه ۴۶؛ کیتابه اعداد، بابه ۹، آیه ۱۲؛ کیتابه مزمو، بابه ۳۴، آیه ۲۰.

* ۱۹:۳۷ تورات، کیتابه زکریا، بابه ۱۲، آیه ۱۰.

۲۰

قبره خالی

۱ در اوّلین روزِ هفته، وخته سحر، زمانی کی هوا هنوز تاریک بو، مریم مَجْدَلِیّه مقبره ورجه بوشو و بیده کی اونه سنگ اوسده بوبوسته. ۲ پس بدو بدو بوشو شمعون پطرس ورجه و او شاگرده دیگری کی عیسی، اونه دوست داشتی. مریم اوشانه بوگفته: «آمی سروره از قبر بیردیدی و نأنیم کویه بنه بیدی.» ۳ پس پطرس اویّا شاگرده آمره بیرون بمو و بوشو بیدی به سمته مقبره. ۴ هر دو تا دووستیدی، اما اویّا شاگرد تندتر بوشو، از پطرس پیش دگفته و اوّل اونه به مقبره فرسه. ۵ پس خمه بوسته و بیده کی پارچه یه کفن اویه نه. اما مقبره دورون نوشو. ۶ پس شمعون پطرس، اونه دونبالسر بمو و مقبره دورون بوشو و بیده کی پارچه کفنی اویه نه، ۷ اما او دستمالی کی عیسی سر دَوسته بید، پارچه یه کفنی کُارَنه بو، بلکی جدا و تا بوبوسته جایی دیگر نه بو. ۸ پس او شاگرده دیگر کی اوّل به مقبره فرسه بو، بوشو بودورون، بیده و ایمان بأورده. ۹ چونکی هنوز کیتابه مقدسه درک نوکوده بید کی اونه باید از مُرده یانه میان ویریزه. ۱۰ اونه وخت او دو تا شاگرد خوشانه خانه و اُگردستیدی.

ظاهر بوسته عیسی به مریمه مَجْدَلِیّه

۱۱ ولی مریم بیرونه مقبره ایسه بو و گریه کودی. اونه گریه آمره خمه بوسته تا مقبره دورونه نیگاه بوکونه. ۱۲ نیگاه بوکوده و دو تا فرشته یه بیده کی لباسه سفید، دوکوده بید، او جایی کی عیسی جسده بنه بید، ایتا سره ورجه و اویّا پا ورجه نیشته بید. ۱۳ اوشان اونه بوگفتیدی: «ای زن، چره گریه کوئی؟» جواب بده: «می سروره بیردیدی و نأنیم کویه بنه بیدی.» ۱۴ وختی اونه بوگفته و اُگردسته و عیسایه اویه سرپا بیده، ولی نشناخته. ۱۵ عیسی اونه بوگفته: «ای زن، چره گریه کوئی؟ کی دونبال گردی؟»

مریم به خیال آنکی باغبانه، بوگفته: «ای سرور، اگر تو اونه اوسدی مره بوگو کویه بنه یی تا بشم و اونه اوسم.»

۱۶ عیسی دوخوآده: «مریم!»

مریم خورویه اونه طرف و اُگردانه و به زبانه عبرانیان بوگفته: «رَبّونی!» (یعنی اوستاد).

۱۷ عیسی اونه بوگفته: «مره وله کون، چونکی هنوز می پتره ورجه بوجور نوشوم. بلکی می برأرانه ورجه بوشو و اوشانه بوگو، می پتر و شیمی پتره ورجه و می خدا و شیمی خدا ورجه بوجور شوئون درم.»

۱۸ مریم مَجْدَلِیّه بوشو و شاگردانه خبر بده کی: «خداونده بیدم!» و اونچی کی بوگفته بو، اوشانه بوگفته.

ظاهر بوسته عیسی به شاگردان

۱۹ هوروز غروب کی یکشمبه بو، وختی کی شاگردان جمع بوسته بید و دران از ترسه حاکمانه یهود قفل بو، عیسی بمو و اوشانه میان پیسه و بوگفته: «سلام بر شومان!» ۲۰ وختی اونه بوگفته، خو دستانه و خو پهلویه اوشانه نیشان بده. شاگردان با خداونده دئن شاده بوستیدی. ۲۱ عیسی بازم اوشانه بوگفته: «سلام بر شومان! هوطو کی پتر مره اوسه کوده، منم شمره اوسه کونم.» ۲۲ وختی اُحرفه بوگفته، شاگردانه روفوت بوکوده و بفرمأسته: «روح القدسه فیگیرید.» ۲۳ اگر کسی گاهانه بخشید، اونه ره بخشیده به، و اگر کسی گاهانه نبخشید اونه ره، بخشیده نیبه.»

عیسی و توما

۲۴ وختی کی عیسی بمو، توما، ایتا از اونه دوازده نفر کی دو قولیم اونه دوخوآیدی، اوشانه آمره نوبو. ۲۵ پس شاگردانه دیگر اونه بوگفتیدی: «خداونده بیدهیم!» اما اونه اوشانه بوگفته: «تا خودم جایه میخه اونه دستانه میان نیدیم و می انگوشته اونه جایه میخ نم و می دسته اونه پهلو سوراخه میان نم، ایمان نأورم.» ۲۶ بعد از یک هفته، عیسی شاگردان، بازم خانه میان ایسه بید و

توما یسوع اوشانہ امرہ بو۔ در حالی کی درآن قفل پید عیسی بمو و اوشانہ میان پیسہ و بوگفته: «سلام بر شومان»! ۲۷ اون وخت توما یسوع بوگفته: «تی انگوشتہ آیه بنہ و می دستانہ بیدین۔ تی دستہ جلو باور و می پہلو سوراخہ میان بنہ۔ بی ایمان نوبو، بلکی ایمان بدآر»۔ ۲۸ توما اونہ بوگفته: «می خداوند! می خدا»!

۲۹ عیسی بوگفته: «آیا چونکی مرہ بیدہ بی، ایمان باوردی؟ خوش بحال اوشانی کی نیدہ پیدی، ایمان باوردیدی»۔

آ کیتابہ هدف

۳۰ عیسی معجزاتہ زیادہ دیگری در حضور خوشاگردان انجام بدہ کی آ کیتابہ میان بینویشتہ نوبوستہ۔ ۳۱ ولی آنقدر بینویشتہ نبوستہ تا ایمان باورید کی عیسی هو مسیح، و خدا پسرہ، و بہ توسطہ آ ایمان صاحبہ زندگیہ ابدی ببید۔

۲۱

ظاهر بوستہ عیسی بہ ہفتا از شاگردان

۱ بعد از آ اتفاقان، عیسی بار دیگر خودشہ در کنار دریاچہ تیبریہ، بہ خوشاگردان آشکارہ کودہ۔ اون اطو ظاہرہ بوستہ: ۲ ایتا روز، شمعون پطرس، توما یسوع معروف بہ دو قلو، تئٹائل از مردمانہ قانایہ جلیل، زبیدی پسران، و دوتا از شاگردانہ دیگر با ہم بید۔ ۳ شمعون پطرس اوشانہ بوگفته: «من شوئن درم ماہی صید بوکونم»۔

اوشان بوگفتیدی: «امانم تی امرہ ایم»۔ پس بیرون بوشویدی و قایقہ سوار بوستیدی۔ اما او شب ہر چقدر تور تودیدی، چیزی صید نوکودیدی۔

۴ وختہ سحر، عیسی ساحلہ کنار پیسہ، اما شاگردان نفہمستیدی کی عیسیاہ۔ ۵ اون اوشانہ بوگفته: «ای زاکان، چیزی خوردنہ رہ نآریدی؟»

جواب بدیدی: «نہ»!

۶ بوگفته: «تورہ بہ طرفہ راستہ قایق تودید، تانیدی پیگیرید»۔ اوشان آکارہ بوکودیدی و از زیادی ماہی نتانستیدی تورہ قایقہ دورون فکشید۔

۷ شاگردی کی عیسی اونہ دوست داشتی، پطرس بوگفته: «اون خداوندہ»! وختی شمعون پطرس بیشنوستہ اون خداوندہ، خو لیباسہ خو دور دوستہ - چونکی اونہ از خوتن بیرون باوردہ بو و خودشہ دریا میان تودہ۔ ۸ اما شاگردانہ دیگر قایقہ امرہ بمویدی، در حالی کی تور پر از ماہیہ، خوشانہ امرہ فکشن دیبید۔ چونکی اوشانہ فاصلہ ساحلہ امرہ حدودہ صد متر بو۔

۹ وختی بہ ساحل فرسہ پیدی، آتشیہ بیدہ پیدی کی زغالہ امرہ چاکودہ بوستہ بو و ماہییم اونہ رو و نانم اویہ نہہ بو۔

۱۰ عیسی اشانہ بوگفته: «از او ماہی یانی کی الان پیگفتیدی، باورید»۔ ۱۱ شمعون پطرس واردہ قایق بو بوستہ و تورہ بہ طرفہ

ساحل فکشہ۔ تور پر از پیلہ ماہی بو، بہ تعدادہ صد و پنجاہ و سہ تا ماہی۔ با آنکی تعدادہ ماہی بیش از حد بو، تور پارہ نبوستہ۔

۱۲ عیسی اشانہ بوگفته: «بآید ناشتایی بوخورد»۔ ہیچ کدام از شاگردان جرأت نوکودیدی از اون وورسید «تو کی ایسی؟»

چونکی دانستیدی کی اون خداوندہ۔ ۱۳ عیسی جلو بمو و نانہ اوسدہ و اوشانہ فدہ و ماہییم هطو۔ ۱۴ ان سومین بار بو کی عیسی بعد از ویریشن از مردہ یانہ میان، بہ خوشاگردان ظاہرہ بوستہ۔

عیسی گفتگو پطرس امرہ

۱۵ بعد از ناشتایی، عیسی از شمعون پطرس وورسہ: «ای شمعون، یوحنا پسر، آیا مرہ بیشتر از اشان دوست داری؟»

اون جواب بدہ: «بلہ ای خداوند! تو دانی کی ترہ دوست دارم»!

عیسی اونہ بوگفته: «از می گوسفندان مراقبت بوکون»۔

۱۶ دومین بار عیسی از اون وورسہ: «ای شمعون، یوحنا پسر، آیا مرہ دوست داری؟»

اون جواب بدہ: «بلہ ای خداوند! دانی کی ترہ دوست دارم»!

عیسیٰ بوگفته: «از می گوسفندان مراقبت بوکون.»

۱۷ سَوَمین بار اونه بوگفته: «ای شمعون، یوحنا پسر، آیا مره دوست داری؟»

پطرس از آنکی عیسی سه بار از اون وورسه کی «آیا مره دوست داری؟» ناراحتہ بوسته و جواب بده: «ای خداوند! تو از همه چیز باخبری. تو دانی کی تره دوست دارم.»

عیسیٰ بوگفته: «از می گوسفندان مراقبت بوکون. ۱۸ آمین، آمین، تره گم، زمانی کی جوانتر بی، تی کمره دوستی و هر جا کی خواستی شوی؛ اما وختی کی پیره بی، تی دستانه درازہ کونی و کسی دیگر تی کمره دوده و به جایی کی نخوایی بیشی، تره بره.»

۱۹ عیسیٰ آ حرفانه امره اشاره به چوطو مردنه پطرس کودی کی اونه امره خدایه جلال دهه. بعد از اون، عیسیٰ اونه بوگفته: «می دونبالسریا!»

۲۰ اون وخت پطرس واگردسته و پیده کی او شاگردی کی عیسیٰ اونه دوست داشتی، اونه دونبالسر آمون دره. اون هونی بو کی شام موقع عیسیٰ سینه سر تکیه بده بو و وورسه بو کی: «سرورم، کی یه کی تره تسلیم کونه؟» ۲۱ وختی پطرس اونه پیده، از عیسیٰ وورسه: «پس اون چی به؟»

۲۲ عیسیٰ اونه بوگفته: «اگر بخوایم اون تا می واگردستن، زنده بمانه، به تو چی؟ تو می دونبال بی!» ۲۳ پس آ فکر، برارانه میان شایع بو بوسته کی او شاگرد نیمیره، در حالی کی عیسیٰ پطرس نوگفته کی اون نیمیره، بلکی بوگفته: «اگر بخوایم اون تا می واگردستن، زنده بمانه، به تو چی؟»

۲۴ هو شاگرده کی بر آ چیزان شهادت دهه، و آشانه بینویشته و امان دائم کی اونه شهادت راسته.

در آخر

۲۵ عیسیٰ کارایه زیاد دیگری یم بوکوده، کی اگر دانه دانه بینویشته بو بوسته بید، گومان نوکونم حتی تمام دنیا یم گنجایشه اونه نیویشته یانه بدآشته بی.